

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA
LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE
GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
LJUBAN NARAKS

TEHNIČNI UREDNIK IVAN PEJAVZ

14. september 1967 — LETO II. ST. 15 (55)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

ZAPIS S SEJE OBEH ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE

Podpredsednik Drago Tratnik je v odsotnosti predsednika ponovno sklical sejo obeh zborov občinske skupščine v petek, 25. avgusta. V juliju sklicana seja je bila odložena, ker se je ni udeležilo potrebno število odbornikov. Tako so po krajšem odmoru začeli odbor niki spet z rednimi sejami.

Najprej so vskladili organizacijo organov za notranje zadeve v občini z novim zakonom o notranjih zadevah. Pri naši občinski skupščini bo še nadalje obstojal samostojni upravni organ, ki se bo imenoval — oddelek za upravno politične zadeve. V soglasju z republikanskim sekretarjem za notranje zadeve so v naši občini ustanovili postajo milice v Velenju z enim oddelkom v Soštanju. Imenovali so komandirja postaje milice Cirila Jogra, njegovega namestnika Antona Gučka in komandirja oddelka v Soštanju Bogomirja Gnezda.

VARSTVO PRED NESREČAMI

Ozemlje občine Velenje je izpostavljeno različnim naravnim in tudi drugim hudim nesrečam. Velike so možnosti potresnih sunkov do 6. stopnje, hudourniških poplav, neurja in zemeljskih plazov. Možne pa so tudi težje nesreče v velenjskem premogovniku, požari v naseljih in zlasti gozdovih. Več kot 53 odstotkov površin je pokritih z gozdovi, zato predstavljajo te površine potencialno nevarnost gozdnega požara, posebno v suhih letnih časih. Požar pa lahko izbruhne tudi v nekatere industrijskih podjetjih.

Skozi velenjsko občino pa so spelane tudi važne prometne zveze. Tavo se lahko pričakujejo večje prometne nesreče.

Na zadnji seji so podrobno razpravljali o občinski organizaciji varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Odborniki so menili, da mora biti ta zasnovana čim bolj učinkovito in sestavljena iz strokovno usposobljenih ljudi. Vse varstvo je v naši občini zasnovano na občinskem štabu, ki ga sestavljajo vodje posameznih služb in odgovarja za mobilnost in strokovno usposobljenost pripadnikov raznih reševalnih in drugih ekip v svoji službi.

Odborniki so opozorili na pomembnost zvez v slučaju nesreče. Zveze s Šmartnim ob Paki so slabe. Obveščanje je brez dvoma najvažnejše pri kakršnikoli nesreči. Menili so, da bi morali oddaljene kraje bolj povezati s centrom. To bi bilo najuspešnejše z UKW vezami.

Sprejeli so odlok s katerim so določili delovne organizacije, ki morajo ustanoviti organe za varstvo pred naravnimi in drugimi hudimi nesrečami. Štabe in enote morajo imeti v rudniku lignita, tovarni usnja, termoelektrarni, »Vegradu«, TGO »Gorenje«, Stixu, lesnoindustrijskem kombinatu, Chrommetalu, »Galanteriji« in komunalno obrtnem centru. Naloga štaba v delovni organizaciji je zlasti skrb za izvajanje preventivnih ukrepov ter organizacija in neposredno vodenje pomoči ob nesrečah.

RAZSIRJENA MESTNA ZEMLJIŠČA

Dalj časa so se odborniki zadržali, ko so sprejemali dopolnitve odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča. Ta prispevek bodo sedaj plačevali na celotnem območju Soštanja in Velenja in območja za katera so izdelani zazidalni načrti v Velenju—Konovo—Selo, Pesju in Šmartno ob Paki.

Povsod tam, kjer so izdelani zazidalni načrti, bodo plačevali prispevek za uporabo mestnega zemljišča. Tudi v Pesju, kjer so v zadnjem času zgradili precej individualnih hiš (na sliki), bodo prebivalci plačevali ta prispevek.

PROJEKTIVNI BIRO BO OPRAVLJAL STROKOVNE ZADEVE S PODROČJA URBANISTIČNEGA PLANIRANJA

Zakon o urbanističnem planiranju, ki ga je sprejela Skupščina SRS aprila letos, uvaja nekatere nove instrumente na področju urbanistične dejavnosti. Posebno pozornost posveča zakon določanju lokacij in ustreznemu upravnemu postopku. Postopek za lokacijo se lahko na podlagi tega zakona skrajša in poenostavi, če je že sprejet zazidalni načrt ali če investitor predloži lokacijsko tehnično dokumentacijo. Zakon tudi predvideva, da strokovne zadeve s področja urbanističnega planiranja opravlja strokovna delovna organizacija, ki jo pooblasti občinska skupščina. Odborniki so se zedinili in za te posle pooblastili Projektivni biro Velenje.

(Dalje na 3. strani)

Turistični delavci iz Crne in Soštanja

SODELOVANJE TURISTIČNIH DRUŠTEV

Turistični društvi Soštanja in Crne sta začeli tesneje sodelovati. Najprej so bili v Crni Soštanjčani, zatem pa so prišli v Soštanj Crnani.

Pogovarjajo se kako bi skupaj obnovili cesto preko Slemenca. Če bi

bila cesta prevozna bi skrajšali pot med obema krajema za 70 kilometrov.

Izvolili so tudi iniciativni gradbeni odbor, katerega naloga je, da zainteresira večji krog dejavnikov v obeh krajih.

Praznovanje gluhtonemih v velenjski občini

Zaključne prireditve mednarodnega dneva gluhtonemih, ki je bila v Velenjskem kulturnem domu, se je udeležilo več kot 400 članov te organizacije. Predsednik občinske konference SZDL občine Velenje Milan Šterban je najprej pozdravil udeležence tega zbora in izrazil zadovoljstvo, da so izbrali za kraj svojega slavlja Velenje.

Govoril je tudi predsednik Zveze gluhtonemih Slovenije Jože Grže iz Ljubljane. Povedal je, da se gluhtonemi nauče govoriti, če so prizadevanja družbe usmerjena na reševanje njihovih težav. Gluhi tudi plešemo, je dejal Jože Grže, in nadaljeval, da je zato potrebno veliko naporov. Največja skrb organizacije gluhih je, da združuje ljudi z okvarami sluha in govora. Vse, ki so prizadeti, želijo zaščititi in čimprej rehabilitirati. Predsednik Zveze gluhtonemih Slovenije je tudi povedal, da imajo še vedno težave pri svojem delu. Dokler gluhi ne bodo prišli do slušnih aparatov, kot ljudje z okvarami vida do očal, tako dolgo se bodo gluhi čutili zapostavljeni.

Udeležence na zaključni prireditvi v Velenju je pozdravil tudi JOVAN ODAVIC, sekretar Zveze gluhih Jugoslavije.

S praznovanjem mednarodnega dneva gluhih so začeli že v nedeljo, 3. septembra, ko so v avli delavskega kluba odprli razstavo na kateri so prikazali dejavnost gluhih iz Slovenije. Med tednom pa so se pomerili v športnih disciplinah. V Sošta-

nju so tekmovali strelci, plavalci, košarkarji in kegljači, v Velenju pa šahisti in igralci namiznega tenisa. Sodelovalo je 50 tekmovalcev, največjo udeležbo pa so imeli Ljubljanci.

Osnovna organizacija gluhih Soštanja—Velenje je na zaključni prireditvi razvila svoj prapor. Trakove so prispevali: republiški odbor ZGS, skupščina občine Velenje, in organizacije gluhih iz Kopra, Celja, Kranja, Novega mesta in Krškega.

V velenjskem kulturnem domu, kjer je igrala rudarska godba, so člani zveze gluhih priredili zatem tudi kulturni program.

DELAVSKA UNIVERZA

VELENJE

vpisuje

- v tečaje tujih jezikov: začetni angleški, začetni italijanski, začetni nemški (eventualno tudi nadaljevalni)
- v tečaje tujih jezikov za posamezne vrste poklicev: gostinska in trgovska stroka
- v tečaje slovenskega jezika za administratorje in korespondente — dopolnilne po naročilu ali priporočilu delovnih organizacij
- v krojno — ročno šivalne tečaje
- v večerne politične šole
- v družbeno-ekonomske seminarje za samoupravne organe in člane delovnih kolektivov (po naročilu delovnih in družbeno političnih organizacij)
- v strokovne tečaje po sporazumu z delovnimi organizacijami
- v tečaje za varnost pri delu, ki jih organizira v sodelovanju z Zavodom za medicino dela Celje
- v večerno OSNOVNO ŠOLO, oddelek za odrasle. V jeseni bo začetek pouka za 7. razred, če bo dovolj prijavljenih

Prijave sprejema do 30. septembra 1967 vsak delovni dan od 8. do 12. ure in ob sredah od 16. do 18. ure v upravnih prostorih v Velenju, Titov trg št. 2. Pojasnila daje tudi po telefonu št. 85-153.

LETO AKCIJ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Od petnajstega maja dalje poteka leto akcij krajevnih skupnosti. Namen akcije je, da pomaga uspešneje in vsestransko aktivirati krajevne skupnosti in da pobudo za ustanavljanje skupnosti tam, kjer le niso formirane. Akcija bo pomagala ustvarjati pogoje, da bi delovni ljudje lahko neposredno odločali o važnih življenjskih vprašanjih tam, kjer živijo.

Krajevne skupnosti naj bi v tem obdobju hitreje reševale otroško

varstvo, interese potrošnikov v krajevnih skupnostih, javno higieno in ureditev naselij. Poleg teh poudarjenih nalog pa bodo morali seveda v vsaki krajevni skupnosti reševati tista vprašanja, ki jih bodo postavljali občani sami. Te naloge so lahko različne.

Dobro bi bilo, da se krajevne skupnosti v velenjski občini enakovredno vključijo v to pomembno akcijo. Zato bi morale vse skupnosti izdelati programe nalog, ki jih bo-

do v tem času reševale. V njih naj bi skupaj z občani sestavili vrstni red problemov in način ter vire financiranja.

Da pa bi delo razvili tudi v tistih krajevnih skupnostih, ki so doslej le životarile, bi morale občinska skupščina in občinske družbeno-politične organizacije sestaviti posebno navodila krajevnim skupnostim.

KOLIKŠNI SO OSEBNI DOHODKI

7.330 zaposlenih v gospodarski dejavnosti velenjske občine je v prvem polletju letos imelo povprečni osebni dohodek 89.300 starih dinarjev. Osebni dohodki so bili v velenjski občini v primerjavi z lanskim prvim polletjem le za en odstotek nižji.

Poglejmo kolikšne povprečne mesečne dohodke so imele posamezne delovne organizacije:

● Projektivni biro	190.800 S-din
● Termoelektrarna	157.000 S-din
● Lekarna Velenje	144.500 S-din
● Zdr. dom Velenje	141.800 S-din
● Lekarna Soštanj	138.900 S-din
● Zdravil. Topolšica	101.200 S-din
● Rudnik	96.600 S-din

● »Zarja« Soštanj	95.700 S-din
● Stanovanj. podjetje	90.700 S-din
● »Vino« Šmartno/P.	89.100 S-din
● Usnjarna Soštanj	82.500 S-din
● Kmetijska zadruga	80.600 S-din
● »Merkur« Šoštanj	79.600 S-din
● »Bazen« Velenje	79.400 S-din
● »Gorenje« Velenje	78.000 S-din
● LIK	74.700 S-din
● Vegrad	74.200 S-din
● Chrommetal	72.500 S-din
● Galanterija	71.000 S-din
● Velma	70.800 S-din
● Paka Velenje	65.300 S-din
● Kajuhov dom	64.100 S-din
● Stix	57.600 S-din
● Oljka	55.800 S-din

Na razstavi v avli delavskega kluba so prikazali dejavnost gluhih iz Slovenije. Razstavo je priredila zveza gluhih.

Pod skupno streho bolje

Razmere v šoštanjskem gostinstvu družbenega sektorja seboljšajo - V gostinskem podjetju Sloga so uvideli, da brez dobrega vodstva ne bodo uspeli - Odločili so se za pripojitev s hotelom »Kajuhov dom« -

— Najprej smo izvolili skupne samoupravne organe. Zatem smo uknili po našem mnenju odvečna delovna mesta poslovođij, ki so jih imeli v pripojenem podjetju. Uknili smo ekonomske enote, ker takšne, kot so bile, nimajo možnosti uspešnega delovanja. Določili pa smo tudi samo enega skladiščnika, kar se že odraža, da nimamo brezpotrebnih zalog. Vsi navedeni ukrepi in še nekateri drugi, so med kolektivom pozitivno odjeknili. Razen pri tistih, ki so morda občutili reorganizacijo, ni nihče ugovarjal. Bile pa so tudi vidne posledice. V teh dveh mesecih so se znatno zvišale bolezni. Skoraj vsi, ki so v bolnišnici, bolujejo za isto boleznijo! Težave so bile pri premeščanju kadrov iz enega v drug lokal.

— To je začeto delo. Kaj pa v prihodnje?

— Perspektivni program imamo že izdelan. Gostišča Ograjšek in Majolko bomo preuredili v bifeje. Pri Ograjšku bi imeli na voljo tudi toplo hrano. Sedanjí vinotoč bi radi prestavili v bife Majolko in lokal preuredili v pivnico s pivskimi prigrizki. Obrat Pošto pa bi uredili v domačo restavracijo z jugoslovanskimi specialitetami. Ta lokal bi imel tudi daljši obratovalni čas. V hotelu pa bomo preuredili kavarno. Z gibljivo vmesno steno bi dobili dve manjši dvorani.

— V čem je po vašem mnenju prednost združitve?

— V trenutni fazi je bila prednost v tem, da je ostal v Šoštanju samo en problem pri reševanju gostinstva. Začetne težave so v tem, ker smo se poprej sedem let kosali kdo bo koga. Zavesa je med nekaterimi člani kolektiva še vedno navzoča. Brez dvoma pa bo združeno podjetje racionalneje uporabljalo zaposlene in na ta način zmanjšalo upravne stroške. S tem bomo pridobili denar, da bomo lahko v Šoštanju spodobno uredili gostinske lokale. Moram povedati, da je bojazen nekaterih šoštanjčanov glede konkurence odvečna. Cene po pripojitvi nismo nikjer dvignili.

— Znane so dokaj čudne odločitve v »Slogi«. Naj jih še enkrat navedemo. Možu nekdanje v. d. direktorice »Sloge« so dali 45 milijonov starih dinarjev iz skupnih sredstev za gradnjo stanovanj. Kot vemo gradi ta v Rečici v Savinjski dolini hišo v kateri bo imel privatno

gostilno. Sinu iste nekdanje v. d. direktorice so odobrili štipendijo, čeprav je dijak strojne tehniške šole. Vprašujemo, če ste že kaj ukrenili, da bi odpravili te nerazumljive odločitve v nekdanjem gostinskem podjetju »Sloga«?

— Moram povedati, da zaenkrat samoupravni organi o teh odločitvah niso razpravljali. Res je, da strojnega tehnika ne bomo rabili. Imamo pa nekaj gostinskih vajencev, ki bi radi postali naši štipendisti. Zato bomo morali štipendirati kadre, ki so gostincem potrebni.

— In še zadnje vprašanje. Kakšni so finančni pokazatelji po pripojitvi »Sloge«?

— Ugodni, čeprav vam točnih podatkov zaradi reorganizacije še ne morem povedati. V pripojenih obratih nismo poslovali z izgubo.

—lj

RAZVILI SO PRAPOR

Mestna organizacija Rdečega križa iz Šoštanja je prejšnji mesec razvila svoj prapor. Proslavili pa so tudi 30-letnico ustanovitve Rdečega križa v Saleški dolini.

Proslave, ki je bila zaradi slabega vremena v restavraciji hotela Kajuhov dom, so se udeležili tudi predstavniki Rdečega križa iz avstrijskega mesta Fohnsdorf na čelu z županom g. Lacknerjem. Najprej je predsednica mestnega odbora Elca Nagodetova otvorila svečanost. Zatem pa je Franjo Stanovšek v slavnostnem govoru opisal razvojno pot in pomen te humane organizacije. Podrobno je razložil delo Rdečega križa v Saleški dolini, ko so

leta 1937 dr. Stane Medič, Simon Blatnik, Franc Hudobreznik in dr. Kolšek ustanovili na Lilijskem griču prvo organizacijo Rdečega križa. Delo Rdečega križa se je v Saleški dolini odvijalo tudi med NOB. Zgradili so več partizanskih bolnišnic in zbirali zdravila. Največje uspehe pa organizacija Rdečega križa dosega v tem času s krvodajalskimi akcijami. Lani so zbrali 300 litrov krvi.

Predsednik občinskega odbora Rdečega križa Jože Medved je razvil zastavo mestne organizacije v Šoštanju, pevci so zapeli nekaj pesmi, godba »Zarja« pa je zaigrala koračnice.

V. K., Šoštanj

NOVICE IZ ŠOŠTANJA

Gostinsko podjetje »Sloga« iz Šoštanja je začelo letos poslovati z izgubo. Neurejeni notranji odnosi in dokaj čudne odločitve so zahtevale ukrepe s strani občinske skupščine. Odborniki so odločili: uvesti prisilno upravo! Kljub temu pa smo na seji slišali priporočila, da bi obe gostinski podjetji v Šoštanju združili. Kolektiv hotela »Kajuhov dom« je kazal pripravljenost. V »Slogi« pa so bili proti združitvi. Zvedeli smo, da je bilo vodstvo podjetja proti temu.

Se preden so določili prisilnega upravitelja, so se v »Slogi« omeščali in končno trezno odločili. Od 1. junija dalje poslujejo pod isto streho. Izvolili so nove skupne samoupravne organe in izvršili reorganizacijo. Minilo je dva meseca skupnega dela, brez dvoma prekratke čas, da bi lahko pričakovali vidne uspehe. Vendar smo se kljub temu oglasili pri direktorju skupnega gostinskega podjetja »Kajuhov dom« — Stanetu Dolarju in se pozanimali o novem načrtu dela, težavah in načrtih.

— Tovariš direktor, kje ste najprej začeli reševati težave, ki so več ali manj znane?

PLANINCI PRI TABORNIKI V RIBNEM

Bilo je prijetno sveže jutro, ki je obetalo lep poletni dan, ko smo se šoštanjski planinci zbirali na avtobusni postaji. Nekateri še malce dremavi, drugi spet veselo razpoloženi, smo začeli iskati najprimernejše seže v Izletnikovem avtobusu, ki nas je popeljal proti Gorenjski in nato še dalje v Trento in na Primorsko. Spotoma smo v Velenju pobrali še nekaj velenjskih planincev, ki so že stalni gosti naših ekspedicij. To so Stane iz občine, Zofi iz stanovanjskega podjetja, pa Milka iz zdravstvenega centra ter po navadi še kompletna Klančnikova in Gregorčeva družina. Ker so nekateri imeli s seboj tudi »kačjo slino« se kar nismo mogli upirati tej skušnjavi in že proti Fervegu je družba postala dobre volje.

Šlo je kot raketa, tako da se nismo utegnili ustaviti niti pri gostilni na Trojanah. Sofer je vključil radio in prijetne melodije so nas spremljale do letališča Brnik, kjer smo se prvič ustavili. Da je bilo to res potrebno, je potrjila vrsta pred straniščem, za katero so tuji gosti menili, da izvira iz strahu pred poletom z avionom. Ko sem jim povedal, da smo le potniki iz avtobusa in da bomo leteli le po cesti, seveda če ne bo defekta, so se nasmejali. Tu smo počakali še na pristanek aviona. Odrzeli smo v lepo jutro in se ustavili pri viaduktu na Peraci. Seveda smo mimogrede naredili še skok na Smarjetno goro, kjer smo na terasi hotela srečali nekaj nogometašev v dresih (srbskih), kar smo ugotovili po govoricah, ki so bili tu na dopustu, pa čeprav je nekdo v šali dejal, da so to oštevilčeni natakarkji, kajti na Smarjni gori imajo poleg vseh ostalih gostinskih prostorov še bar, katerega program pa smo mi že zamudili. Vožnjo smo nadaljevali mimo Radovljice in Lesca proti Bledu oziroma Ribnem, kjer so takrat taborili šoštanjski taborniki. Komaj dobra dva kilometra od Bleda smo se ustavili pri lepem v alpskem stilu grajenem hotelu v Ribnem, kjer smo povprašali za našimi taborniki. Uslužbenec hotela nam je s terase pokazal na globoko dolino Save od koder se je iz jase sredi gozda vil proti nebu tanek bel dim, prav kakor iz kakšnega indijanskega taborišča. Od tu smo morali dalje še kak kilometer peš, da smo prišli do naših tabornikov.

Prez jaso impozanten vhod iz posebno rogovilastij vej, ki bi se jih počeli prav gotovo prestrašiti. Ko smo se pozdravili s taborniki voditelji in zaprosili za vstop so nas že v zboru, s posebnim trikratnim pozdravom, ki si ga pa nisem zapomnil, pozdravili. Vsi taborniki so bili, saj tako je izgledalo, zelo veseli našega obiska. Kako tudi ne, saj je bilo v naši skupini tudi nekaj staršev. Mamiče so imele s seboj razne dobrote, očetje pa so morali že po tradiciji nekoliko stanjšati svoje listnice. Stedil je ogled vzorna urejenega tabora v polkrogu, ki ga je vodil znani taborovodja De Costa mlajši ob pomoči svojega brata ter ekonoma, pa tov. Vučina in kuharice. V taboru smo srečali tudi najstarejšega tabornika in menda najmlajšega predsednika občinske skupščine hkrati, tovariša ing. Krapeža, ki se je pravkar ukvarjal s šiljenjem kola. »Pa menda ne za odojka na raznjur, smo se malce pošalili. Tovariš predsednik je bil v svoji mladosti (saj tudi sedaj še ni star) zelo vnet tabornik in zato se še sedaj rad pridruži mlajšim kolegom, da se tako vsaj v tej idilični prirodi nekoliko otrese občinskih skrbi. Pa tudi tukaj ne more povsem mirovati, saj se pelje s svojim avtom in tovarišem Gustjem vsak dan v Radovljico po hrano. Da ne bo zamere naj omenim še tovarišico Krapežovo, ki je sicer znana kot taborniška funkcionarka, vendar pa smo jo mi zalotili v kuhinji pri lupljenju krompirja. Sedela je v krogu med ostalimi tabornicami, ki so prav tako strgale krompir in vmes vadile neko taborniško pesem za večerni program. Res domiselno, sem pomislil, kar dve muhi na mah, lupljenje krompirja in pevska vaja hkrati. Seveda so nas v kuhinji tudi pogostili. Tovariš Vučina s pivom kot dober kantiner, soproga pa z dobro turško kavo kot vrla kuharica.

Ko smo se vrnili v središče gozdne jase, okrog katere so bili lepo razporejeni šotori smo se ustavili pri ogledni deski, kjer je bil že nabit čisto svež jedilni list. Torrej so se

tudi taborniki vključili v mednarodno turistično leto, sem pomislil. Jedilnik je obetal nekakšno kostno juho (meso so menda obrali že prej?) pa »faširane« zrezke itd. Sredi jase je tudi drog z zastavo in prapor odreda »Pustega grad«, nekoliko dalje stran pa velik izrezljan in poslikan steber, ki je daljal videz pravega indijanskega totema. Med našim sprehodom po taboru sem si ogledal tudi svojevrstno razstavo tabornih ognjev na kar me je še posebej s ponosom opozoril tabornik Sandi. In res sem imel kaj videti. Na majhni polkrožni vzpetini je bil precej ognjev, izloženih v obliki piramide, pagode, zvezde, dalje lovski ogenj in še in še, res zelo zanimivo, kaj vse znajo naši vrli taborniki.

Pri ambulantom šotoru sem srečal medicinsko sestro Slavko, ki skrbi za čistočo in zdravje. Na vprašanje o zdravju svojih varovancev se je kar pohvalila, le nekam preveč apetita imajo, je nadaljevala z nasmeškom na ustih. Medtem so v tabor prihajali že drugi obiski. Srečali smo Jerinove, pa Korenove in družino Pilih, ki so vneti pristaši mladih tabornikov. Kako tudi ne? Saj je hčerka v Bohinju opravila že vodniški tečaj ter dobila še posebno priznanje vodstva gozdne šole. Ko sem se zanimal za udobnost ležišč, sta mi moj sin in njegov prijatelj Dragec Protčnik potožila, da je bolj malo slame. »Ni ne de« sem v šali odvrnil, »se morata pač počasi navajati na vojaški stan.« »Kljub malo trdemu ležišču jo lepo biti tabornik v prosti naravi.« je dejal mali Dragec, pa čeprav ga je na nočni straži malo straha. Enkrat so menda celo požiknili napasti sosednji tabor, vendar jim to ni uspelo.

Sicer pa v taboru ne lenarijo. Hodijo na izlete v bližnjo in daljno okolico. Mahnili so jo celo v znano sotesko Vintgar, pa na Blejski grad v muzej itd. V programu imajo tudi opravljanje raznih veščin za katere dobe posebne značke, ki jih vsi ponosni nosijo na svojih zelenih srajcrah. Posebno priznanje pa kar nikakor ni tako lahko. Večere si taborniki krajšajo pri tabornem ognju, kjer ne manjka tudi humorja in petja.

Postavili smo se od prijaznega tabora in tabornikov ter jim zaželeli še dosti lepih sončnih in brezskrbnih dni v naravi.

Koje

TABOR ŠOŠTANJSKIH TABORNIKOV »PUSTEGA GRADU«

NA ŠOŠTANJSKEM BAZENU

Ko se je pripravljalo k dežju, so šli vsi kopalci domov, le dve dekleti sta kljubovali vremenu. Nenadoma se je ulil dež in ena od njiju je zavpila:

»Pojdiva hitro iz vode, da ne bova mokri!«

ZADREGA

— Se ti je moped pokvaril?

— O, ne!

— Zakaj se pa ne pelješ?

— Ja, no... Veš, nerodno mi je, ker bi se mi smejali, ko bi moral nekaj časa prej zraven teči, da bi mi vžgal!

28. SEPTEMBRA - nova oblika in vsebina

Nova avtobusna postaja v Šoštanju

NA TABORJENJU

Šoštanjski taborniki so letos taborili v Ribnem pri Bledu. Tu so imeli šotore razpete od 5. julija do 3. avgusta.

Z Marjanom Kristanom, aktivnim članom Kajuhovega odreda, sem spregovoril nekaj besed.

— Kako ste taborili?

— Taborili smo po pravih taborniških načelih. Zjutraj ob sedmih je zatrobil rog. Vstali smo in najprej telovadili. Po obilnem zajtrku smo se kopali v Savi. Zatem kosilo in popoldanski počitek, seveda pa nismo pozabili na taborni ogenj in taborniške igre.

— Povej mi kakšen zanimiv taborniški dogodek.

— Nekoč je Medvedek stražil v kuhinji. Nekdo izmed starejših tabornikov je prišel v kuhinjo po skodelico čaja. Ker je bilo temno, ga stražar ni spoznal in je zavpil na preplah. Vsi smo vstali zaradi zmotne še neizkušene mladega tabornika.

— Kaj meniš o koristnosti taborniškega življenja?

— Taborjenje je za mladega človeka zelo koristno. Dvajset dni bivanja na svežem zraku, na soncu in v vodi koristi mladim, da se spočijejo in naberejo novih moči. Zdi se mi, da bi lahko bila naša organiza-

KJE SE JE ZATAKNILO

Dva ali trije člani v Saleškem rudarju ter nekaj sestankov turističnega društva Šoštanj v zvezi s prepotrebno novo pokrito avtobusno postajo v Šoštanju so rodili uspeh, ki ga niti največji optimisti niso pričakovali.

Ing. Vertačnik je narisal idejni projekt, gradbeno podjetje »Vegrad« iz Velenja pa je v dobrem mesecu postavilo konstrukcijo, ki je delo Chrom metala iz Velenja. Sicer ima na hitro pogledan lep objekt tudi nekaj pomanjkljivosti (okna, zvití deli konstrukcije ter neestetska električna napeljava, ki kazí notranjost kioskov), vendar bil je postavljen do roka, pred praznikom dela 1. majem.

Avtobusna postaja je začela služiti svojemu namenu. Nekje pa se je vendar zataknilo. Pri turističnem društvu v Šoštanju pravijo, da še sedaj nimajo odobritve za uporabo. Torej posluje postaja na črno! Najprej se je zataknilo pri železnici zaradi bližine slepega tira, ki pa je bil nato kmalu odstranjen. Sicer je teren še vedno podoben gradbišču, vendar upam, da bo železnica uređila tudi to in odstranila betonske odbijače. V objektu je tudi stranišče, ki pa je zaprto že štiri mesece.

Uganili ste, avtobusna postaja je bila narejena v dobrem mesecu, na dovoljenje komisije, ki je objekt prevzela pa še vedno čakajo. In tako čaka tudi zaklenjena pisarna avtobusnega podjetja Izletnik iz Celja, ki ima na oknu polno reklam. Zakaj tudi ne, saj smo vendar v turističnem letu. Poslovati pa si ne upa, to pa zato, ker nima dovoljenja pa čeprav je poslovalnica natisnjena kot odprta pisarna na vseh Izletnikovih prospektih ter časopisnih reklamah. In to že četrti mesec v turističnem letu. Ali pa morda čakajo, saj bo sezona itak skoro končana. Vsekakor zelo vzpodbudno za stranke in birokracijo.

V. K., Šoštanj

MANJ TURISTOV

Letos so si šoštanjski turistični delavci močno prizadevali, da bi v njihov kraj privabili več gostov kot lani. Kljub temu pa je bilo v Šoštanju manj tujih in domačih gostov. Nekoliko več so imeli le nočnih tujih gostov. Največ je bilo letos v Šoštanju turistov iz sosednje Avstrije, Italije in Nemčije.

SOSTANJČANI — do sobote, 16. septembra bomo počakali na anketne liste o novi cesti. Spomnite na anketo tudi vašega soseda. Če jo še nista odposlala, storita to čimprej!

Delo in prizadevanja članov kolektiva »Gorenje«

Ze ob koncu lanskega leta je bilo jasno, da bo leto 1967 najtežje leto gospodarske reforme. Na to so opozarjali vodilni gospodarstveniki in politiki v Jugoslaviji, ko so le-ti razpravljali in obravnavali resolucijo o usmeritvi razvoja gospodarstva v letu 1967.

V zveznem merilu so bili izvedeni določeni ukrepi, da bi odstranili vire inflacijskih težav in zadnja žarišča nestabilnosti. Prav ti ukrepi so bodisi posredno ali neposredno vplivali na stanje v gospodarstvu in s tem posredno tudi na naše podjetje. Za boljše razumevanje tega stanja pa bomo navedli nekaj zveznih ukrepov.

Uveljavila se je restriktivna kreditna politika, s katero se je zmanjšal kreditni potencial poslovnih bank. S tem se je postopoma omejevala možnost kreditiranja gospodarstva zunaj okvirov, kateri so bili nakazani za stabilizacijo gospodarstva. Uveden je bil način obračunavanja amortizacije. Liberaliziral se je uvoz in sprejete spremembe v deviznem režimu. Nastopile so spremembe v oblikovanju in družbeni kontroli cen, sprejet je bil predpis o prometu z blagom.

Vsi ti ukrepi so vsekakor vplivali na sam razvoj proizvodne dejavnosti, vendar pozitivno le tam, ko je že v poreformnem obdobju prišla do izraza vitalnost in sposobnost za prilagajanje novim tržnim razmeram. Kako je v teh spremenjenih pogojih gospodaril kolektiv »Gorenje«, bom skušal nanizati z naslednjimi kazalci to je indikatorji primerjalne analize po periodičnem obračunu za I. polletje tekočega leta.

I. polletje 1966 je 100 %	
Elementi pokazatelja	Rezultat
I. Dinamika poslovanja	
Celotni dohodek	132,1
Realizirana proizvodnja	143,2
Skupna proizvodnja	149,4
Dokončana proizvodnja	146,8
Stroški reprodukcije	143,6
Neto produkt	104,7
Osebnih dohodki	133,8
Število zaposlenih	130,3
Osnovna sredstva	186,4
Obratna sredstva	208,9

II. Kazalci poslovnega uspeha	
Celoletni dohodek na delavca	101,4
Neto produkt na delavca	73,9
Neto produkt napram poslovnim sredstvom	53,6
Celotni dohodek napram porabljenim sredstvom	93,4

III. Kazalci gospodarjenja	
Delovne priprave na zaposlenega	119,7
Stopnja sposobnosti orodja za delo	128,2
Udeležba delovnih priprav v osnovnih sredstvih	139,9
Udeležba dohodka v neto produktu	94,3

IV. Delitev dohodka	
Udeležba neto osebnega dohodka v neto produktu	127,8
Udeležba bruto osebnih dohodkov v dohodku za delitev	132,9
Povprečni neto osebni dohodki v dohodku za delitev	102,7
Vplačani neto osebni dohodki na delavca	119,3

Kot primerjalno obdobje je vzet doseženi poslovni rezultat v prvem polletju preteklega leta tako, da do-

sežki tega obdobja predstavljajo indeks 100%. Kazalci poslovnega uspeha so razdeljeni na štiri glavne skupine za katere dajem kratko obrazložitev.

V prvi skupini je prikazan uspeh glede na dinamiko poslovanja. Doseženi poslovni rezultat je v obeh primerih ugodnejši, oziroma porast celotnega dohodka kot proizvodnje je hitrejši kot raste število zaposlenih.

Kazalci poslovnega uspeha: primerjava je izvršena napram povprečnim dosežkom primerjalnega obdobja. To je I. polletje 1966.

Doseženi celotni dohodek na delavca je porasel za 1,4 odstotka na delavca. Upoštevat pa je potrebno, da na rast celotnega dohodka in neto produkta vpliva direktno tržišče preko kreditne politike.

Kazalci gospodarjenja. Opremljenost z delovnimi pripravami se je izboljšala zaradi nabave nove strojne opreme, kar je vplivalo ravno tako na večjo delovno sposobnost človeka in priprav, s tem pa indirektno na povečanje produktivnosti in storilnosti.

Kazalci delitve dohodka kažejo na povečano udeležbo osebnih dohodkov v dohodku za delitev, kot na porast povprečnih izplačnih osebnih dohodkov. Delitveno razmerje med osebnimi dohodki in skladi znaša 67,8 : 32,2 odstotka napram preteklem obdobju, ko smo za osebne dohodke koristili 53,2 dohodka.

Kljub temu, da vsi elementi primerjalne analize kažejo na izboljšanje poslovanja, z doseženimi rezultati nismo dosegli planskih predvidevanj tako v gibanju proizvodnje in s tem celotnega dohodka, z dosežki torej nismo zadovoljni.

Gibanje proizvodnje je ozko povezano s ponudbo in povpraševanjem na tržišču. Medtem ko bistvenejših težav z nabavo pločevine in repromateriala nismo imeli, tako da bi iz tega vidika plansko obveznost lahko dosegli, predstavlja momentalno glavni problem možnost plasmata.

Proizvodni program je bil sestavljen na podlagi zaključenih pogodb z odjemalci, vendar so sedanji kupci od pogodb zaradi restriktivske politike delno odstopili. Ko proizvodnje ni bilo možno v predvideni količini plasirati na tržišča, je bilo nujno, da je ostala ista v višini katero je diktiralo tržišče. Radi tega tudi ni prišlo do povečanja delovne sile, tako da je skupna proizvodnja kot že omenjeno porasla za 49,4 odstotka, delovne sile v istem času pa za 30,3 odstotka napram primerjalnemu obdobju.

Iz gornjega podatka lahko zaključimo, da je poslovanje bilo kljub objektivnim težavam plasmata uspešno, saj smo z manj delovne sile proizvedli več kot je bil to slučaj v preteklem letu.

Povprečno izplačani neto osebni dohodki za zaposlenega so znašali 79.239 S-din, tako da so porasli napram istemu primerjalnemu obdobju za 12,2 odstotka, odnosno napram celoletno izplačanih za 3,8 odstotka. Porast je skladen s povečanjem storilnosti, katera je v istem obdobju porasla za 4,1 odstotka. Porast storilnosti ni v celoti usklajen s predvidevanji po planu, na kar je vplivala v delu sprememba asortimana. Naloga tehnične službe pa je, da odpravi še eventualno obstoječa odstopanja.

Skladno s povečano proizvodnjo je rasla realizacija vendar kot že omenjeno ne v višini predvideni s planom. Medtem ko je tržišče konec preteklega leta zahtevalo stalno povečanje proizvodnje, tako da nismo uspeli zadovoljiti vseh potreb kljub takratnemu maksimalnemu koriščenju kapacitet, kar je pričala ugodna konjunktura, je radi že omenjenih stabilizacijskih ukrepov reforme, kateri so prišli predvsem do izraza v kreditni politiki, prišlo do stagnacije prodaje na domačem tržišču. Momentalna stagnacija je pripisati razen omenjenemu momentu še zmanjšanju oziroma ukinitvi potrošniških posojil s strani denarnih zavodov, delno pa preorientaciji potrošnikov za nakup drugih, predvsem stalnih dobrin.

Pričakovati bi bilo, da bomo zaradi stagnacije na domačem trgu preusmerili prodajo na zunanja tržišča, kjer smo dosegli že dobre uspehe. Izvoz pa se ni odvijal glede na pričakovanja in naše možnosti, zaradi momentov na katere podjetje samo ne more vplivati.

Pri izvozu na tržišče EEZ (skupno evropsko tržišče) naletimo na moč-

no konkurenco predvsem italijanskih proizvajalcev, katerih izdelki uživajo 10% nižjo carinsko stopnjo kot naši izdelki na istih tržiščih. To pa že v načelu otežkoča konkurenčnost.

Izvoz na vzhodna področja, kljub interesu, pa je predvsem v problemu prejetja izvoznega dovoljenja, t. j. soglasnosti pristojnih organov. Radi pozitivne bilance na klirinških računih se taka dovoljenja je izjemoma dobijo. To pa predstavlja tudi delen vzrok, da proizvodna predvidevanja niso bila dosežena.

Realizacija je porasla kot omenjeno za 43,2 odstotka. Da bi prodajo na domačem tržišču še povečali in pospešili je podjetje podvelo še ukrepe med katerimi omenjam glavne.

— Prodaja na šestomesečni kredit s tem da priznavamo odjemalce, v kolikor poravnajo svoje obveznosti v krajšem času v obliki rabata.

— V svojem proizvodnem programu imamo nove izdelke in izpopolnjene in estetsko lepše izpeljane tipe naših štedilnikov.

— V propagandne svrhe so namenjena znatno večja sredstva kot v preteklem obdobju, da bi seznanili

končnega potrošnika s celotnim našim asortimanom gospodinjskih aparatov.

— Z ozirom na izboljšano standardno kvaliteto naših finalnih izdelkov smo povečali garancijsko dobo pri pralnih strojih od pol leta na 1 leto, pri vseh ostalih električnih izdelkih pa od enega leta na dve leti.

— Izpopolnili in ojačali smo servisno službo, tako da pokrivamo celotno jugoslovansko tržišče, ter tako dajemo garancijo potrošniku pravočasne in hitre odstranitve eventualnih okvar.

Kolektiv »Gorenja« se zaveda, da je največji tovrstni proizvajalec gospodinjske opreme v državi, zato je potrebno, da uredi pri sebi tehnološki postopek do podrobnosti in odpravi eventualne slabosti, ki kažejo na delno slabše poslovanje od preteklega leta. Predvsem je potrebno, da se poveča produktivnost za 15 odstotkov, kot je to predvideno v samem proizvodnem planu. Doseganje takšne produktivnosti pa bo omogočila uresničitev naših ciljev, zadovoljitev kupca naših proizvodov, to pa je prvenstvena skrb slehernega člana kolektiva.

B. S., ekonomist

Vso pozornost debelim vrstam premoga

Na nedavni seji upravnega odbora rudnika lignita Velenje so obravnavali proizvodno in tržno situacijo podjetja ter med drugim sprejeli operativni plan osnovne proizvodnje premoga, ki predvideva v septembru mesecu v 24 delavnikih nakopati skupno z rudarskim šolskim centrom 246.260 ton lignita.

Večji del razprave o operativnem mesečnem planu so člani upravnega odbora in ostali navzoči strokovni delavci posvetili kvaliteti premoga in načinu odkopavanja za pridobitev več debelih vrst lignita — kosovca, ki gre najbolj v promet v sedanji tržni situaciji. Zastopniki tehnične službe so poudarili, da je potrebno nenehno delati na tem, da bo procent kosovca večji, kar se pa lahko doseže le s posebnim načinom navrtavanja in odstreljevanja. V ta namen je bilo izdelanih že več navodil in izredno mnogo sestankov in posvetovanj z nadzornim tehničnim kadrom kakor tudi z vsemi neposrednimi vodji delovišč. Uveden je bil tudi poseben nadzor odstreljevanja.

Predstavniki prodajne službe je v zvezi s tržiščem in plasmajem premoga poudaril, da bo potrebno že toliko izboljšano kvaliteto lignita še izboljšati, da bi tako odpadje še tako tankočutne reklamacije odjemalcev. Kljub temu, da je bilo na

tem področju veliko storjenega, bo potrebno zaradi konstantne kvalitete premoga kontrolo in disciplino še poostriiti in zagotoviti čim manjša odstopanja glede predpisane kalorične vrednosti lignita.

Člani upravnega odbora so nato še obravnavali nekatere tekoče proizvodne probleme ter ugotovili, da je glede normativov trenutno stanje naslednje: priprave so v upadanju v obeh jamah. Odkopne storitve kažejo nekoliko izboljšanje, vendar je izboljšanje še daleč od tega, kar zahteva od delavcev rebalansirani letni plan rudnika.

Poraba normativov lesa in elektrike je več ali manj enaka, poraba razstreliva pa je nekoliko večja.

Procent zdraba je še vedno previsok v odnosu na kosovni premog, ki ga tržišče boljše absorbira. Skratka, potrebno bo, da bo ves kolektiv zastavil vse sile, da se bodo izpeljale vse zahtevane naloge, ki si jih je delovna skupnost podjetja postavila.

-CAN

ZAPIS S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

(Nadaljevanje s 1. strani)

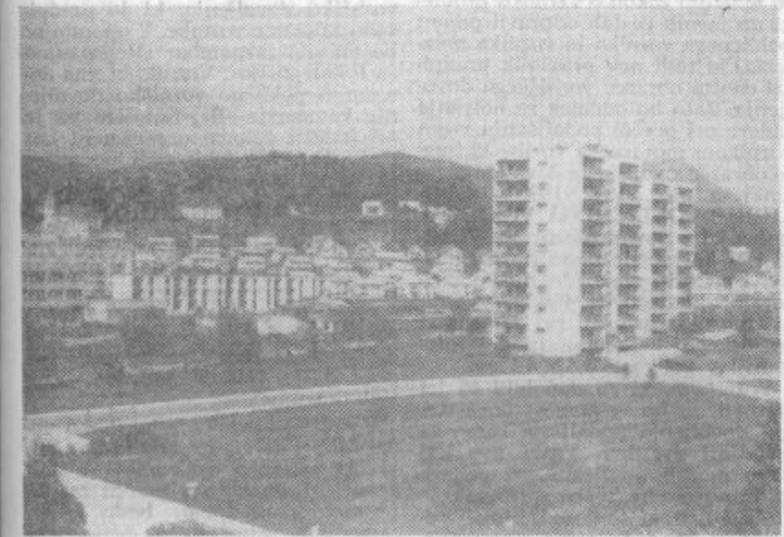
GARAZE IN VRSTNE HIŠE

Nekatere proste površine v Velenju bi lahko še zazidali. Na seji so se dogovorili in določili namensko zazidavo površin na mestnem območju Velenja. Južno od osnovne šole M. P. Toledo bi bilo možno zgraditi troetažni garažni objekt s šestdesetimi garažami. Takšen objekt bi zgradili tudi med Slandrovo in Vojkovo ulico. Kot smo slišali na seji občinske skupščine bi stal garažni boks v tem etažnem objektu

Ravne na Koroškem dejansko ne opravlja nalog za našo občino, ampak jih opravlja zavod v Celju.

Ker se rizična skupnost zdravstvenega zavarovanja in regionalni zdravstveni center teritorialno ne bosta ujemala so zato sprejeli priporočilo centru v Celju, da določena pooblastila, in sicer tista, ki zadevajo sklepanje pogodb s socialnim zavarovanjem, prenese na zdravstveni dom Velenje.

Na zadnji seji so odborniki ponovno izvolili Mirana Topolovca za predsednika in Edvarda Centriha za

Velenje je z naseljem v Smartnem dobilo povsem drug videz

okoli 500.000 starih dinarjev. Tako bi v Velenju zgradili kar 120 garaž za osebne avtomobile. Vrstne hiše pa bi zazidali na prostih mestnih površinah med Serčerjevo in Bračičevo ulico.

VELENJSKA OBCINA SE JE PRIKLJUCILA V REGIONALNI ZDRAVSTVENI CENTER V CELJU

Občinski zdravstveni center v Velenju so ukiniti. Republiška skupščina je namreč sprejela nov zakon o organizaciji zdravstvene službe. Ta je dal zdravstvenim centrom večje naloge. Naša občina se je vključila v regionalni zdravstveni center v Celju, skupaj z desetimi drugimi občinami. Pri tej odločitvi je nastal nekoliko nenavaden položaj, ker se rešitev ne ujema z rizično skupnostjo zdravstvenega zavarovanja in z območjem zavoda za zdravstveno varstvo. V obeh primerih je velenjska občina vključena v koroško regijo. Odborniki so se odločili za celjsko regijo zaradi tega, ker zavod za zdravstveno varstvo

sodnika občinskega sodišča v Šoštanju. Soglašali so za ponovno imenovanje občinskega javnega tožilca v Celju Ivana Beleta in Anico Fidler za namestnika.

Imenovali so tudi upravne odbore občinskih skladov. V upravni odbor sklada za zadeve borcev NOV so imenovali: Martina Primožiča — predsednik, Janeza Avberška, Mileno Certančev, Franca Fricelja, Alojza Fürsta, Smiljana Jerina, Franjo Korošec, Draga Meha, Ludvika Ograjenška, Karla Rudolfa in Maro Zrničev. Člani upravnega odbora sklada za ceste so: Ivan Bregar, Ivan Crnivec, Rudi Hramec, Martin Hudej, Ivan Klugler, Boris Kraus in Stane Skornšek. Upravni odbor sklada za komunalno dejavnost sestavljajo: Ivo Gorogranc, Gabro Cverlin, Viktor Jeromec, Jože Meh, Jože Rojce, Alojz Tomazin in Franjo Zagmajster. V upravnem odboru občinskih sredstev skupnih rezerv gospodarskih organizacij pa so: Ludvik Mali, Rudi Delopst, Franc Korun, Alojz Ribič in Branko Šumer.

Na osnovi čl. 5 Zakona o štipendijah in posojilih za izobraževanje (Ur. l. SRS št. 26) ter ugotovljenih potreb

RAZPISUJE

Rudnik lignita Velenje za šolsko leto 1967/68 štipendije za naslednje šole:

- za šolanje na višjem administrativnem tečaju,
- za študij na filozofski fakulteti — odsek za industrijsko psihologijo,
- za študij na elektrofakulteti.

Poleg navedenih strok razpisuje Rudnik lignita Velenje štipendije za naslednje šole, čeprav potrebe po teh kadrih niso ugotovljene:

- za srednjo vzgojiteljsko šolo,
- za srednjo tehnično šolo — gradbeni odsek,
- za študij na FNT — odsek za kemijo.

Prednost pri dodelitvi štipendij imajo kandidati z boljšimi učnimi uspehi, težjim socialnim stanjem ter otroci članov kolektiva Rudnika lignita Velenje.

Štipendije se bodo dodeljevale za čas, ki je potreben za normalno dovršitev šole.

Višina štipendij je določena s pravilnikom o štipendiranju in študijskih posojilih pri RLV.

Prošnje, katerim naj bo priloženo zadnje šolsko spričevalo ter potrdilo o premoženjskem stanju, pošljite najkasneje 7 dni po objavi v Šaleškem rudarju na naslov: Rudnik lignita Velenje, kadrovsko-socialni sektor.

OBVESTILO

Vabimo vse diplomante srednjih šol, ki so ostali brez zaposlitve, stanujejo pa na področju Komunalnega zavoda za zaposlovanje Velenje, da se prijavijo na pristojnem uradu zavoda zaradi posredovanja pri zaposlitvi.

Kandidati naj prinesejo s seboj delovno knjižico.

Uradne ure so v Velenju vsak ponedeljek, sredo in petek.

Komunalni zavod za zaposlovanje Velenje

NAPISALI
STE
SAMI...

Za kmetovalce

Zanimivosti iz narave

ŽIVALI IN RASTLINE IMAJO OBČUTEK ZA ČAS

Pazljivo in ostro oko vsakega ljubitelja narave, kmeta, poljskega delavca, vrtnarja, učitelja ali profesorja lahko opazi marsikaj, kar ni le naravoslovno zanimivo, ampak nam je tudi pri praktičnem delu lahko v korist.

V tem sestavku želimo opozoriti, da imajo rastline in živali »notranjo ali fiziološko uro«, ki jim narekuje njihova »dnevna opravila«. To je izredno zanimiv pojav v naravi, ki ga proučujejo tudi poklicni znanstveniki in mu med drugim pravijo »endogeni ritmi«.

Najtejmo nekaj primerov! Krt nastopa od pete do šeste ure zjutraj, potem od enajste do dvanajste, popoldne pa od polpetih do polšestih. Krtica dela plitve rove, krt čisti rove in zemljo odlaga v krtine. Kadar se pa pripravlja k dežju, se krt tega ne drži. Tako lahko zanesljivo vemo, kdaj bo dež. V normalnih urah pa vemo, kdaj se drži bližju površine, da ga z motiko vržemo ven in pokončamo, če nam je nadežen.

Prvi velik odmor v petju ptic je neposredno pred sončnim vzhodom, drugi pa vedno točno popoldne. Tudi iz vzleta raznih metuljev se da dnevni čas točno določiti. Večerni pavilček prične letati na primer vedno po deveti uri zvečer.

Vsem je znano, da je večji del cvetnic navezan na obiske raznih žuželk. Čudoviti nagon nepojmljive časovne točnosti pokliče razne čmrle, hrošče in muhe iz njihovih skrivališč k cvetom, ne prej, ne potem, pač pa tisto uro, ko se te ali one vrste cvet odpre — cvet gostiteljice je zrel za opravevanje.

Med tretjo in četrto uro zjutraj odpre slak svoje cvetne kelihe, otrošnik med četrto in peto, navadni regrat med peto in šesto, lokvanj med šesto in sedmo, dimek med sedmo in osmo, škrdolica med osmo in deveto, travniški meseček ali volovec med deveto in deseto, slezenovec med deseto in enajsto, med enajsto in dvanajsto pa se popotrošnik zapre. Od dvanajstih do štirih popoldne se ne odpirajo nobene cvetlice. Sele po četrty uri se nekatere odprejo, med peto in šesto na primer svetlin.

Iz časa, v katerem se posamezni cvetovi odpro, nam postane tudi jasno, zakaj vzletavajo posamezni metulji vedno v določenih urah.

Kmalu po sončnem zatonu prilezeta mali in veliki vrtni polž iz svojih dnevniških skrivališč. Ob devetih se pričnejo na gredicah pojedine na veliko. Ob deveti uri zvečer opazimo še druge ponočnjake; zlasti po kakšnem toplem dežju se pojavijo na površinah njiv in vrtov številni deževniki, bramorji in stonoge. Ob tej uri tudi naša zaveznika jež in kratec ne počivata več. O kresu (24. 6.) pričnejo škrdžatje s svojim oglušljivim petjem. Ko prične avgusta grozde spreminjati barvo in dozorevati, se oglasi tudi jenski čriček s svojo bajno uspavanko.

ZADNJE DNI PO SVETU

V vsej svetovni javnosti, predvsem pa v samem afriškem svetu, je vladala določena negotovost kaj bo prinesla konferenca šefov arabskih držav, ki je bila pred kratkim v glavnem mestu Sudana, Kartumu. Glavni namen konference je bila razprava o skupnih akcijah za odpravo posledic izraelske agresije.

Arabskega vrha se niso udeležili vsi šefi arabskih držav. Tako ni bilo predsednikov Alžirije, Tunizije in Sirije, prav tako ni bilo na konferenci maroškega in libijskega kralja. Na tej konferenci so sprejeli vrsto pomembnih sklepov, ki so pokazali katero pot bodo arabske države ubirale.

Kateri so ti sklepi? Šefi afriških držav so se sporazumeli, da bodo vztrajali na stališču, da izraelom ni mogoče živeti v miru, da ga ne bodo priznali za državo ter da se z izraelom ne bodo pogajali.

Nadalje so sklenili, da bodo Kuvajt, Libija in Saudska Arabija —

pa 40 milijonov. Sirija, ki se konference ni udeležila in ki ni obveljala konference o svojih izgubah, ne bo dobila ničesar.

Zelo pomemben je tudi sporazum med ZAR in Saudsko Arabijo, ki vsebuje načrt o umiku egiptovskih sil iz Jemena in da Saudska Arabija ustavi sleherno vojaško pomoč, ki jo je dosedaj dajala nekaterim skupinam v Jemenu. Čete ZAR, ki se bodo po tem sporazumu umaknile iz Jemena, naj bi zamenjale čete Iraka, Maroka in Sudana.

Po mnenju mnogih opazovalcev je do konference afriških dežel prišlo v trenutku, ko povsod prevladuje prepričanje, da so diplomatske in ekonomske akcije učinkovitejše od vojne, da bi se uresničile pravične zahteve Arabcev. To je tudi pot, ki so jo arabske dežele v tem trenutku najbolj izbrale.

...IN DOMOVINI

● ODPRT ZAGREBSKI VELESEJEM — Predsednik Tito je slovesno odprl 73. mednarodni zagrebški velesejem. Na velesejmu razstavlja 6.100 razstavljalcev iz Jugoslavije in 56 dežel Evrope, Azije, Afrike in obeh Amerik.

● DVAJSET MILIJONOV JUGOSLOVANOV — V Jugoslaviji se je te dni rodil dvajsetmilijonski prebivalec.

● PREDSEDNIK TITO POVABLJEN V ZSSR — Sovjetski odpravnik poslov M. Vasiljev je izročil predsedniku republike Josipu Brozu Titu vabilo CK KP Sovjetske zveze, prezidija vrhovnega sovjeta ZSSR in ministrskega sveta ZSSR, da se partijska in vladna delegacija SFRJ udeleži proslave ob 50. obletnici sovjetske revolucije, ki bo v Moskvi novembra letos.

● ZAKLOPKE DELUJEJO NORMALNO — Bolniki, ki jih je bil operiral dr. M. de Bakey, so že izven nevarnosti. Umetne srčne zaklopke, ki jih je kirurg vstavil, delujejo v pravem srčnem ritmu.

● V SLOVENJ GRADCU NOVA TISKARNA — Casopisno podjetje Mariborski tisk je odprlo v Slovenj Gradcu svoj obrat — Koroško tiskarno. V njej bodo tiskali plakate, tiskovine in opravljali druge tiskarske usluge za področje Koroške in Saleške doline.

— TITO POSLAL POZDRAVE SLOVENJ GRADČANOM — inž. Franc Razdevšek, član IS SRS, je Slovenjgradčanom prinesel iskrene pozdrave predsednika Tita. Predsednik republike je izrekel pozdravne besede pred odhodom s kratkega obiska po Sloveniji. Slovenjgradčanom se je zahvalil za prisrčen sprejem.

Dopisujte v naš list!

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTNA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

ZRAČENJE HLEVOV

Praktične izkušnje so pokazale, da so reže pod oknom v obliki 10 do 20 mm široke, katerih površina znaša na 100 krav 1 m², to je manj kot polovica površine zračnika, zelo prikladne. Zmanjšani zračni tlak v hlevu povzroči večji dotok svežega zunanega zraka skozi zračne reže. Sveži zrak se usmeri vzdolž oken in s tem izpodrine vlažen hlevski zrak. Ta pa prepreči kondenzacijo in tudi zmrzovanje. Prednost zračnih rež je tudi v tem, da so lahko že narejene pri okenjski konstrukciji.

Odvod zraka skozi zračnik je skoraj avtomatičen, vendar se priporoča vgradnja zračne lopute (pomični ventil), ki jo reguliramo po potrebi, kar je odvisno od zunanjih zračnih tokov in zunanje temperature.

Pri močnem vetru je treba zračnika posvetiti večjo pozornost; zato ker sveži zrak doteka skozi zračnik, to povzroči obratno cirkulacijo zraka. Hladen zrak pade na živali iz oken, ki se zaradi vlažen in slab zrak ostane v hlevu. Zato je potrebno, da v takih primerih reguliramo zračnik z zračno loputo. Če ima zračnik na koncu pokrov, mora biti pokrov dvignjen najmanj 0,7 širine zračnika. Zaluzije ne priporočajo zaradi močnega zračnega upora. Pokrov samo delno varuje zračnik pred padavinami, saj te padajo pod kotom. Najboljša rešitev je zračnik brez pokrova. Količina padavin skozi zračnik je nalenkostna v primeru z izločeno vodo živali. Zračnik je nameščen na krmilnem hodniku

po sredini hleva in zato je odtok teh padavin enostaven.

Zadnje vprašanje je, kaj je bolj ekonomično? Ali umetno segrevanje hleva, ali pa dobra in solidna izbira izolacijskega gradbenega materiala? Ze preprost račun pokaže, da je kurjava zelo draga in veliko več stane kot najsolidnejša toplotna izolacija. Pri umetni kurjavi obstoji možnost požara in tudi zahteva veliko dela, kar zelo poveča stroške. Iz tega sledi, da je solidna izolacija bolj ekonomična kot umetno segrevanje zraka.

ZAKLJUČEK:

1. Slaba mikroklima hleva povzroči velike izgube v živalski proizvodnji.
2. Osnovni pogoj za dobro mikroklimo hleva je dobra toplotna izolacija in dobro delovanje izolacije.
3. Gravitacijski zračnik je najbolj enostavna ekonomska in sigurna naprava za ventilacijo. Rokovanje je enostavno iz enega mesta in ne zahteva veliko dela.
4. Toplota in vlaga sta specifični pogoj, ki zahteva tudi pri mili klimi dobro izolacijo hleva.
5. Zmogljivost zračnika (ventilacije) naj se giblje M = 0,06 in 0,12, priporočajo zračnike brez pokrova, ker ti zmanjšujejo funkcijo zračnika.

M = potrebna količina zraka za ventilacijo.

Vozniki motornih vozil

ZAČELI BOMO PODALJŠEVATI VOZNIŠKA DOVOLJENJA IN ZAMENJAVATI POTRDLILA O ZNANJU CESTNO PROMETNIH PREDPISOV

Obveščamo vse lastnike vozniških dovoljenj, da je v juliju izšel nov pravilnik o vozniških dovoljenjih. Vozniki motornih vozil, katerim je potekla veljavnost vozniškega dovoljenja, bodo lahko podaljšali vozniško dovoljenje od 10. 10. 1967 dalje. Pravilnik o vozniških dovoljenjih je vsklajen s temeljnim zakonom o varnosti prometa na javnih cestah. Voznike motornih vozil želimo opozoriti na nekatere novosti.

Vozniki motornih vozil, katerim je že potekla veljavnost vozniškega dovoljenja, bodo lahko dali te po-

daljšati za naslednjih 5 let. Ker je že temeljni zakon o varnosti prometa na javnih cestah odpravil pojem poklicnega voznika in voznika amaterja, je tudi nov pravilnik predpisal enotni obrazec vozniškega dovoljenja. Zato bo oddelek za notranje zadeve pri prvem podaljšanju vsem voznikom motornega vozila, ki imajo obrazec vozniškega dovoljenja, na katerem piše »VOZNIŠKO DOVOLJENJE POKLICNEGA VOZNIKA« zamenjal z novim obrazcem. Vozniki »D« kategorije morajo pri zamenjavi priložiti novo zdravniško spričevalo te kategorije. Poklicni vozniki morajo priložiti pri zamenjavi vozniškega dovoljenja tudi 2 fotografiji v velikosti 3,5 x 4,5 cm.

Voznikom, ki so dopolnili 65 let starosti, se bo veljavnost vozniškega dovoljenja podaljšala samo za nadaljnji dve leti. Vsaki dve leti bodo morali predložiti pri podaljšanju novo zdravniško spričevalo.

Mopedisti, ki so dosedaj imeli potrdila o znanju cestno prometnih predpisov, izdana od avto-moto društev, morajo ta potrdila zamenjati za vozniško dovoljenje in bodo dobili avtomatično potrjeno »A« kategorijo za vožnjo motornih kosel. Da bo mopedist dobil vozniško dovoljenje mora za zamenjavo potrdila o znanju cestno prometnih predpisov predložiti naslednje dokumente:

1. potrdilo o znanju cestno prometnih predpisov,
2. vlogo za izdajo vozniškega dovoljenja,
3. zdravniško spričevalo, da je sposoben upravljati vozila »A« kategorije.
4. 2 sliki v velikosti 3,5 x 4,5 cm in vplačati predpisane takse.

Lastniki potrdil o znanju cestno prometnih predpisov si naj pravočasno priskrbijo zdravniško spričevalo in fotografije. Po 31. 12. 1967 ne bo nihče smel voziti mopedov s tem potrdilom in tudi ga ne bo mogel več zamenjati za vozniško dovoljenje. Po tem roku bo moral vsak opraviti izpit za A kategorijo pred pristojno komisijo za voziške izpite, če bo hotel voziti moped.

Pravilnik o voziških dovoljenjih je predpisal, da mora voznik zaprositi za podaljšanje voziškega dovoljenja v enem letu od dneva uveljavitve tega pravilnika, katerim veljavnost je potekla. Kdor v enem letu voziškega dovoljenja ne bo dal podaljšati, bo izgubil pravico do voziškega dovoljenja in če bo hotel voziti motorna vozila, bo moral ponovno delati izpit.

Traktoristi so dosedaj imeli posebno voziška dovoljenja. Z novim pravilnikom jim bo zamenjano voziško dovoljenje, ki je predpisano za ostale voznike. V opombi se bo vpisala zaznamba: »Velja samo za F kategorijo«. Voznik, ki ima dosedaj poklicno voziško dovoljenje kategorije »B«, zaposlen pa je pri kakšni delovni organizaciji kot traktorist, bo dobil tudi potrditev za vožnjo traktorja, če bo predložil potrdilo, da je zaposlen v svojstvu traktorista.

Tudi nov pravilnik o voziških dovoljenjih je predpisal obveznost voznika motornega vozila, da mora v primeru preselitve iz ene v drugo občino, to spremembo prijaviti pri pristojnem organu za notranje zadeve, da ga vpiše v evidenco voziških dovoljenj.

Vozniško dovoljenje bo lahko podaljšal pri našem organu samo tisti, ki je vpisan v evidenci voziških dovoljenj. Potrdilo o znanju cestno prometnih predpisov bodo lahko zamenjali samo stalno prijavljeni prebivalci v naši občini.

Nadaljnja novost, ki jo prinaša nov pravilnik o voziških dovoljenjih je tudi v tem, da ni potrebno izgubljeno voziško dovoljenje preklicati v uradnem listu. Lastnik izgubljenega voziškega dovoljenja mora izgubo takoj javiti organu za notranje zadeve, kjer je vpisan v evidenci voznikov motornih vozil. Če voznik izgubi voziško dovoljenje izven občine, v kateri ima stalno prebivališče, mora izgubo priglasiti občini, kjer je izgubil dovoljenje, da mu ta izda potrdilo, da sme vožnjo nadaljevati. Potrdilo velja toliko časa, kolikor je vozniku potrebno za vrnitev v svojo občino, kjer bo dobil novo voziško dovoljenje namesto izgubljenega.

Voznike motornih vozil obveščamo, da bodo začeli s podaljševanjem voziških dovoljenj in zamenjavo potrdil o znanju cestno prometnih predpisov od 10. oktobra 1967 dalje, ker bomo v septembru registrirali mopede.

Iz pisarne oddelka za notranje zadeve

JESEN IN ZIMA V HMELJIŠČIH

Ponekod leže po hmeljiščih še neosmukane hmeljke, drugod pa osmukane v vrstah. V obeh primerih s takim zamujanjem škodimo sebi, saj je hmeljke na tleh hitreje kvarijo, ko zaradi stalne vlage v lesu ustvarjajo pogoje za razvoj lesne gobe. Zato pobijimo s postavitvijo v piramide, še prej pa vrste, kjer bodo ostale, odorjimo. Zelo neprijetno sliko kažejo ostanke suhih vrhov in panog po žični strehi, zato jih bomo s hmeljevino odstranili.

Na strojno obranili hmeljiščih lahko pričamo z odoravanjem, odnosno s temeljno obdelavo, če nimamo namena hmelja gnojiti s hlevskim gnojem. Pri tem moramo posebej paziti, da bodo ostanke tri let na storih, da jih s plugom ne potrgamo. Preorjemo vsjo širino med vrstami da zbrhamo stlačeno zemljo, ki je zaradi strojne obdelave in večkratnega škropljenja zelo zbita. Siala struktura zemlje tik ob storih gotovo neugodno vpliva na prehrano in s tem na razvoj hmeljne rastline. Obilno gnojenje, temeljito preoravanje, in mrzla zima, vsaj delno popravijo slabo strukturo stanje strojno obdelanih njiv.

Temeljno obdelavo lahko opravijo le najbolj večji traktoristi, ker obenem hmelj tudi odorjajo. Manj škoda bo, če bo groben ob storih širši, če to delo opravljajo novince. Spomladi pa vprežno odorjemo preštok pas ob storih ali pa to opravimo s traktorskim odkopalnikom. V širokih medvrstnih razdaljah uporabljamo večbrzdni plug, če nimamo na razpolago dovolj vlečne sile.

Gnojenje s hlevskim gnojem opravimo, kot že omenjeno, pred temeljno obdelavo. Količine hlevskega gnoja niso določene. Ravnlasi se bomo po razpoložljivih količinah in po pravilu, da gnojimo vsako drugo leto. Gnoj trojimo na široko po vsej površini enakomerno, ročno ali strojno odvisno od razdalje gnojnega kupa od njive.

Raztrosen gnoj takoj zaorjemo. Enako postopamo tudi v hmeljiščih, ki so bila ročno obrana, tako da s temi deli počakamo, dokler ne pospravimo z njive hmeljevine in žice po požiganju.

Rezi hmeljevine ne smemo opraviti prezgodaj. Običajno je to okrog 15. oktobra, skratka takrat, ko so listi in panoge porjaveli. Trta je lahko še malo zelena, spodnje poganjke (oziroma novo odgnali zaliski) pa dozorevajo. Trte brez žice (na hmeljevskih) porožemo s srpom, na žičnici pa s sekuro, tako da pod njo položimo leseno tnalo, ali pa z ustreznimi škarnjami, da odrežemo tle in žico hkrati. Porozano hmeljevino iz dveh vrst skupaj pustimo nekaj časa razprostrto, ko pa je dovolj suha, jo spravimo na kupe in zažemo. Ostanke vodilne žice spravimo v najžve. Ne pozabimo, da so ostanke stare hmeljevine (tudi koruze) ugodno gnojilšče za prono veščol.

V ukoreninščih (nasadih, kjer smo ukoreninšči sadike) porožemo hmeljevino, ko je zrela. Odstranimo oporo, ukoreninšene pa izorjemo. Koronine porožemo na dolžino 10 do 12 cm in pustimo 0,5 do 1 cm dolg reznik. Posebej pazimo, da ukoreninšencev pri izoravanju iz brazde ne razcepimo. Najbolje je, če ukoreninšencev izoravamo takrat, ko je zemlja za sejanje pripravljena in jame izkopane s kompostom v njih, kamor takoj sadimo. Če izkopavanje ukoreninšencev izvršimo pred pripravitvijo zemljo za sejanje imamo več dodatnih stroškov s skladiščenjem v zasipnicah. Sadimo lahko od novembra do aprila, če so vremenski pogoji ugodni.

Ukoreninšencev bomo porabili v glavnem za dosejanje v starih nasadih, le višek teh bomo posadili v novih hmeljiščih. Zelimo si, da bi jih bilo dovolj tudi za vse nove nasade. Če dosajamo v starih nasadih moramo pripraviti ustrezno veliko jamo z zadostno količino komposta. Taka mesta vidno označimo, da spomladi pri odkopavanju ne izorjemo še usidranih ukoreninšencev. Tam, kjer bomo uporabljali traktorski odkopalnik, ne moramo dosejati prej, preden nismo hmelja strojno odkopali.

S pripravo zemlje za nov nasad, kakor tudi s postavitvijo žičnice, pričnemo, takoj ko je njiva prosta zadnje posevke. Kako pripravimo zemljo in postavimo žičnico je vsakemu hmeljarju znano. Pri delu bodimo dosledni in ne pozabimo na globoko oranje po pred-

branjemem na gnojenje s fosforjem in kalijem, na pravilne razdalje med vrstami in v njih na primerne jame, kompost za vsako jamo, pravilno mešanje zemlje s kompostom (posebej s hlevskim gnojem) ter predvsem na globlino sejanja! Gornji venec oči mora biti 5-8 cm pod zemljo, če uporabljamo sadike, ukoreninšence pa 2-3 cm globlje, ker jih koronine rade dvignejo, potem ko smo jih potisnili v zemljo.

V zimskih mesecih pogojimo hmeljišča s tomazevno žilindro. Količina te na ha zavisi od kemične analize zemlje. Preko zime damo v zemljo tudi mikrofos, v pozni zimi pa tudi še superfosfat in kalijevo sol.

Če je zima ugodna, je primerno in prav, da popravimo podrtje in zrahljane žičnice. Nadomestimo slabše drogove z novimi, vkoplje mo po potrebi nova sidra. Žičnico napenjamo šele spomladi, betonske žičnice v jeseni zelo zrahljamo, da žica ni napeta, ko se zaradi mraza krči in nato tanjša, kar zmanjšuje trdnost materiala.

Sadike za nove nasade, kakor tudi za ukoreninšča pripravimo čez zimo na ta način, da štore napol odkoplje mo in odrežemo eno ali dve sadiki iz sadilnega mesta, ne tik starega lesa ampak toliko više, da ostane na štoru vsaj 2-3 cm celotnega lesa, ki ga spomladi ali ob redni rezi odrežemo. Vsaka posejana sadika mora biti narezana iz priznanih nasadov in jo mora pred saditvijo pregledati komisija za priznavanje sadilnega materiala. Narezane sadike, če jih ne posadimo takoj, zakoplje mo v zemljo v zasipnicah na tako mesto, kjer ni možnost dotoka ali zastajanja meteorske (padavinske) ali podtalne vode. Sadike postavljamo pokonci, na vrhu pa nasujemo tanko plast zemlje.

V zimskih mesecih si bomo popravili ali na novo izdelali vse potrebne orodje za prihodnjo pomlad. Čim več del, ki niso vezana na čas in ki neposredno vplivajo na rast in razvoj rastline spomladi, bomo opravili pozimi (seveda ob ugodnem vremenu), tem laže bomo spomladi premagovali delo, ki ga nikoli ne manjka pri hmelju in drugih poljščinah.

KOTIČEK mladih bralcev

IZLET FRANCOSKI ŠTUDENTJE PRI NAS

S kolesom sem se vračala iz Topolšice. Naj povem: kolo ni bilo moje, Vida mi ga je bila rade volje posodila za to potovanje. Z vso močjo sem pričela goniti po klanecu mimo šole. Ravno sem razmišljala o tem, kako prijetno se bo peljati nazaj, ko... O, saj se niti več ne spominjam, kakšni glasovi so pozdravili predrti zračnico!! Z gotovostjo pa lahko trdim, da sem imela jaz — osebno pozdravni govor kletvic, posebno potem, ko sem se spomnila, da bom kolesar naprej kolo tiščati. Naj gre nekam!

Ko sem prišla na vrh klanca in ko sem se malo ohladila od jeze in vročine, sem pričela razmišljati. Kaj ko mi je sama Previdnost raznesla zračnico? Ob cesti poleg asfalta je namreč polno drobnega peska, ki ga je »zmetalo« s ceste. Kadar se mora kolesar umakniti na rob ceste, zapelje na ta pesek. V boljsem primeru ga samo zanese, v slabšem pa ga prevrne. Misel, da bom zdaj bolj varno »potovala«, me je kar potolažila. Pobrala sem še zrelo jabolko, tako za osvežitev in za moč. A pot se je vlekla kot...

No, pa sem le prišla do Metleč! Bilo je vroče, jaz pa sem bila utrujena. Kolo je pridobilo na teži, kot da bi pravkar prekinilo shujševalno kuro. Ker sem imela obilo časa, sem se malo ogledala. Pri Ograjenški sem videla na vrtu štiri mize in trinajst stolov, pa nekaj gostov. Gostinci so se gotovo jasnega avgustovskega dne zbalii dežja, ko niso prinesli na vrt več miz. Saj vsakdo raje sedi v senci košatih kostanjev, kot pa v lokalu.

Potem sem še videla tablo z napisom: »ODLAGANJE SMETI IN ODPAKOV POD KAZNIJO ŠTROGO PREPOVEDANO — Kraj. skupnost Soštanje. Pod kaznijo gotovo ni nihče odlagal smeti. Mogoče so jih odlagali na mestu, kjer so postavili opozorilo? Ta prepoved mi je malo čudno zvenela po ušesih, a ko sem se spomnila, da imam Vidino kolo v malo deformirani obliki, sem pričela razmišljati raje o tem, kako se bom opravičila.

Spotoma sem se oglasila v slaščičarni. Nekaj časa sem še čakala, potem pa sem odšla, ker je imela prodajalka še precejšen kup posode za pomiti. Med pomivanjem, to že iz izkušnje vem, le redkokdaj komu postreže.

Po dobri uri pešačenja v dvojici (jaz in kolo, oz. kolo in jaz), sem prišla v Soštanje. Izlet se je lepo končal, saj sem dobro zagovarjala predrti zračnico!

Maja Natek

Pred dnevi je zapustila naše mesto zadnja skupina mladih Francozov, katerim je organizirala nekajdnevni oddih v naši državi Komunistična partija Francije. Obiskali so nekatera mesta ob naši obali, Ljubljano in Velenje.

Izvršni odbor počitniške zveze občine Velenje je organiziral ogled mesta z znamenitostmi, rudnika in termoelektrarne v Soštanju. Organizirali so nekaj razgovorov s predstavniki oblasti, z mladinci iz podjetij in s predstavniki občinskega komiteja ZMS.

Studentom in dijakom je bilo pri nas zelo všeč. Michele, Janine, Paul in Jean pa so nam ob odhodu povedali, da bi se Velenje moralo imenovati mesto rož in nasadov. Posebno jim je ugajal mir, kjer so si lahko oddahnili od pariškega velemestnega vrveža. Le Janine se je pritožila nad domom Počitniške zveze, kjer so stanovali. »V sobi so nadstropne postelje z več kot deset ležišči, dom pa ima samo dve kopalnici z dvema tušema.«

M. N.

Igrajo »THE COLOURS«

Ne preveč lepo in vabljivo napisani plakati vabijo mladino na plesišča, kjer igrajo »The Colours«. Vendar to mlade ne moti. Zelijo si poskočnih in razgibanih ritmov. Takšne kot igrajo »The Colours«.

Povabili smo člana tega mladega ansambla Vlada Planka, da zve- mo kaj več o njih.

— Zakaj si niste izbrali bolj domače ime za vaš plesni in zabavni ansambel?

— Ime smo povzeli po istoimenski protestni pesmi, ki je napisana proti vojni.

— Ali to pesem tudi igrate?

— Ne.

— Od kdaj nastopate v zdajšnji zasedbi?

— Od januarja letos. Vsega skupaj nas je petero. Nabrani pa smo iz vseh vetrov. Bobnar je natakár, bas gitarist je ključavničar, vokalni solist je usnjarski tehnik, solist na gitari je kmečki fant, jaz igram orgle in bom letos maturiral na celjski gimnaziji.

— Kaj igrate?

— Predvsem beat. Igramo pa tudi druge zabavne skladbe, nekakšno polglasbo.

— Kje največkrat nastopate?

— Na plesiščih v Velenju in Soštanju. Naj povem, da imajo nekateri razumevanje do našega ansambla. Zvone Grebenšek, ki je tudi sam dober glasbenik, nam strokovno svetuje. Upravnik počitniškega doma Jože Klančnik, pa je dovolil, da vadimo v njihovem domu.

— Ste že gostovali izven občine?

— Da, ravnokar smo bili na turneji v okolici Kruševca. Bili smo povsod navdušeno sprejeti. Direktor podjetja za izdelavo gramofonskih plošč »Diskos« je povabil, da bi posneli samostojno ploščo. To je vsekakor za nas vzpodbudno. V načrtu imamo tudi gostovanje v okolici Ljubljane.

— Nekateri menijo, da je beat enostavno igrati. Kaj pravite vi?

— Lahko povem, da je takšno mnenje zmotno. Beat je ravno tako zahtevna glasba kot ostala. Sam sem končal šolo violine in lahko presodim. Naj povem, da moramo aranžmaje za nastope sami pripraviti. Povzemamo jih s plošč, ali pa kupimo natisnane v Italiji. Štirje člani v našem ansamblu igramo po notah, le vokalni solist ni notarist.

— Ali imate poleg Miomira še drugega vokalnega solista?

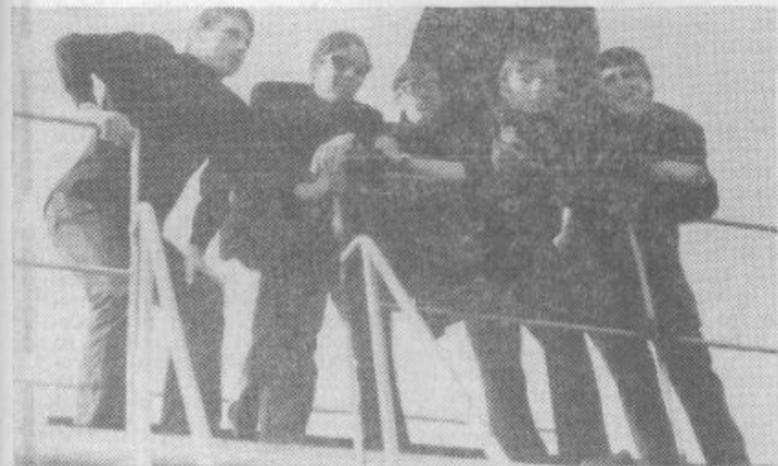
— Včasih nastopa z nami Mira Polančeva.

— Morda kakšen zanimiv dogodek z vaših nastopov?

— Ko smo bili na že omenjeni turneji v Kruševcu smo čakali na obljubljeni kombi. Ker pa se je ta pokvaril, so nam poslali pravega fijakerja s konjsko vprego.

Zvedeli smo tudi, da so »The Colours« solidni fantje. Vsi delajo in se učijo. Pridno vadijo. Kadi samo bas gitarist, Kadar pa zaigrajo se jim prsti ne ustavijo kmalu. Mladi so takrat z njimi najbolj zadovoljni.

Člani ansambla »The Colours«. Mladi iz naše občine jih dobro poznajo. Ostalim pa jih predstavljamo danes.

IŠČEJO MLADE RUDARJE

Rudarska šola v Velenju je največja šola te vrste v Sloveniji. Na RŠC so pripravljene sprejeti v naslednjem šolskem letu 140 mladincev v starosti od 15—17 let. Na razpis se jih je do zdaj prijavilo le 73.

Ker so pogoji izredno ugodni, priporočamo vpis vsem, ki imajo veselje za rudarski poklic. Lahko se prijavijo mladi, ki so končali vsaj 6 razredov osnovne šole in ki so duševno in telesno zdravi. Vsi, ki so pripravljene obiskovati triletno poklicno rudarsko šolo, imajo zagotovljeno stanovanje, po končanem šolanju pa službeno mesto.

Preseneča nas tako malo število prijav, glede na to, da je na zavodih

za zaposlovanje prijavljenih veliko takih, ki so končali osemletno šolanje in čakajo na zaposlitev.

Za Obk ZMS
Velenje
Maja Natek

NOVO ŠOLSKO LETO

Počitnice gredo h koncu. Vsakdo jih je drugače preživel in vendar so bile za vse lepe. To je bil čas

brezskrbnih izletov, potovanj, week-endov in piknikov. Tudi vreme je bilo bolj naklonjeno kot druga leta. Tako so prišli na svoj račun tudi tisti, ki niso šli na morje. Pošteno so se »razmočili« v Soštanju na bazenu, ali v Velenju v jezeru.

Mnogi učenci, zlasti pa srednješolci, so se med počitnicami za mesec ali dva zaposlili, vsak s svojo željo: da si bom lahko kupil, da bom lahko šel, da bom...

In čas je tekel nekajkrat hitreje kot med šolo. Smo na pragu novega šolskega leta z novimi težjimi nalogami. Spet bo vstopila v vsako šolo vrsta najmlajših. Vsi skupaj smo srečno dvignili sidro 5. septembra, in krmarimo srečno tja do 10. junija 1968. leta.

M. N.

Potrebna je popravila

Sentiljčanom smo morali izpolniti željo. Večkrat so nas povabili naj pridemo k njim. Ko smo prišli, so nas odpeljali k osnovni šoli. »Poglejte jo, in presodite,« so dejali.

Res je. Šola v Sentilju je nujno potrebna popravila. Ne samo zunaj. Skozi okna piha, streha prepušča dež, tako da so stene mokre. Tudi sanitarije so potrebne temeljitega popravila.

V dveh neprimernih učilnicah se letos uči 64 učencev. Pouk imajo kombiniran. Vodja podružnične šole v Sentilju Stanko Cuk je povedal, da že tri leta pripravljajo obnovo šole. Ker ni dovolj denarja, prelagajo iz leta v leto. Letos so na občini odločili da bodo pred šentiljsko šolo popravili šolo v Cirkovcih. Tako gre iz leta v leto. Tu v Sentilju šola še bolj propada. Učenci pa prebijejo del življenja v neprimernih prostorih.

V naši občini bomo registrirali mopede

Oddelek za notranje zadeve skupščine občine Velenje obvešča vse lastnike mopedov, da bo registracija mopedov za območje občine Velenje od 18. do 26. septembra 1967 vsak dan od 7. do 12. ure in od 13. do 17. ure, razen sobote, dne 23. 9. 1967 pa samo do 12. ure. Registracija bo v prostorih avtoparka rudnika lignita Velenje, na starem jašku.

Pooblaščen podjetje za tehnične preglede Agroservis iz Sempetra v Savinjski dolini bo opravljalo tehnične preglede zgoraj navedene dneve v Velenju.

Lastniki mopedov bodo uredili vse do izdaje prometnega dovoljenja na kraju tehničnega pregleda, razen plačila obveznega zavarovanja, ki ga bo moral vsak lastnik vplačati po položnici na pošti v Velenju.

Mopedi morajo biti tehnično brezhibni. Manjše okvare bodo lastniki dali popraviti tudi v avtomehanični delavnici rudnika Velenje, kjer bo na razpolago mehanik.

V 13. številki Saleskega rudarja smo objavili kako mora biti moped opremljen, da bo registri-

ran. Pravilnik o registraciji motornih in priklonih vozil predpisuje, da morajo biti vsi mopedi registrirani do konca leta 1967. V letu 1968 se nihče ne bo mogel več voziti z neregistriranim mopedom, zato prosimo vse lastnike, da dajo v navedenih dneh registrirati svoje mopede.

Vsak lastnik naj prinese na registracijo naslednje dokumente:

1. listino s katero bo dokazal lastništvo mopeda (račun o nakupu ali overjeno kupoprodajno pogodbo, če jo ima). V kolikor lastnik mopeda nima več originalnega računa bo lahko izkazal lastništvo s pismeno izjavo;

2. osebno izkaznico s katero bo dokazal identiteto;

3. denar za plačilo stroškov registracije v znesku 5.180 S-din. Kdor bo želel, bo lahko dvignil zeleno zavarovalno karto za vožnjo v inozemstvo, katero plača posebej.

Kdor ne bo registriral mopeda v navedenih dneh, bo moral na tehnični pregled k pooblaščenim podjetjem za tehnične preglede v Celje ali Sempeter.

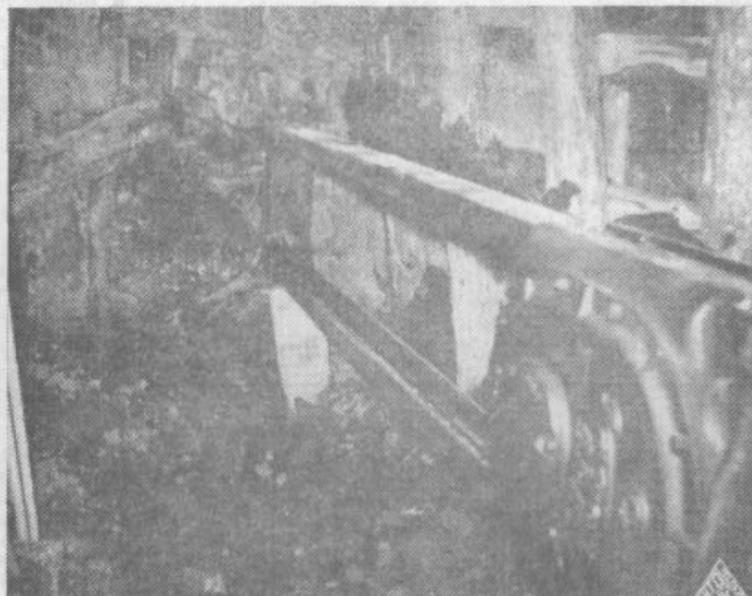
Načelnik:
Martin Tovornik, I. r.

Partizansko srečanje

V muzeju slovenskih premogovnikov pripravljajo oddelek »Saleska dolina v NOB«. Poleg splošnega prikaza gradiva iz narodnoosvobodilne borbe, bo urejena tudi posebna soba Tomšičeve brigade, ki ima svoj domičil v velenjski občini. NOB oddelek bodo otvorili 7. oktobra popoldne, dan pred občinskim prazni-

kom. Na otvoritvi se bodo zbrali člani zveze borcev iz naše občine. Povabili pa bodo tudi mladino.

Zatem bo občinsko združenje ZB priredilo za vse borce partizansko srečanje ob Velenjskem jezeru. Računajo, da bo na srečanje prišlo več kot tisoč nekdanjih borcev iz naše občine.

V muzeju slovenskih premogovnikov bodo 7. oktobra odprli oddelek NOB in sobo posvečeno Tomšičevi brigadi. (Na fotografiji: detajl iz sedanjega rudarskega muzeja)

Fernando de Medina

KAKO SEM POSTAL DETEKTIV

Zazvonil je telefon in iz slušalke se je oglasil odločen moški glas, ki očitno ni bil vaju, da bi mu kdo ugovarjal:

— Takaj banka Panagra. Pri telefonu direktor Munjuz. Pridite takoj v mojo pisarno!

— Kaj pravite? Banka Panagra? Ste mi mar odobrili kredit — sem vzkliknil vradošen, zakaj bil sem na robu finančnega zloma.

— Kaj čekate? — me je prekinil direktor. — Ne gre za kredit, ampak za detektiva! Nujno potrebujem detektiva in priporočili so mi vas. Pridite čimprej, nujno vas potrebujem!

— Prav rad pridem, toda verjetno ste se zmotili v telefonski številki. Jaz namreč sploh nisem detektiv!

Toda direktor je že odložil slušalko in te moje izjave sploh ni slišal. Kaj mi je torej preostalo? Kot človek, ki veruje v čudeže, sem pograbil svoja temna očala in pipo. Cez nekaj deset minut sem se znašel pred omenjeno banko. Opazil sem, da pred banko ne stoji dolga vrsta ljudi kot običajno, temveč samo neka starejša ženska, ki pomiva stopnice in vrata.

— Bi mi lahko povedali, kje je direktor Munjuz? — sem vprašal žensko.

— Pojdite naravnost, potem pa na levo in naposled na desno. Prva vrata na desnem hodniku so direktorjeva. Ko boste vstopili v sobo boste zagledali pred seboj debelega blaziranega možaka z rdečkami lasmi, ki mu človek nikoli ne bi prisodil, da je direktor takšne banke. To je Munjuz. Vi ste gotovo s policije, kajne?

— Uganili ste.

— Nihče drug ni mogel biti kot Ariga! — je rekla ženska odločno.

— Kdo? Kaj? Kako?

— No, tisti, ki je ukradel deset tisoč bolivianov.

— Da, da. Prav imate. To sem tudi jaz takoj pomislil, — sem pohitel. — Vprašujem se samo, kako jih je ukradel.

— To je jasno vsakemu otroku! Direktor je postal žejen, odšel je iz svoje sobe in stopil k umivalniku, pri tem pa je pozabil zakleniti svojo vžidano omaro. Mar ni to dovolj časa za človeka, da dvigne piškavih deset tisoč bolivianov?

— Seveda! To sem tudi jaz takoj pomislil. Sprašujem se samo, zakaj ravno Ariga in nihče drug.

— Ha! To je zato, ker je Ariga eden najbolj prebrisanih možakarjev v La Pazu, gospod inšpektor. Stopite malo bližje k njemu, pa boste takoj začutili, kako smrdi po whiskyju in konjaku. Prej je smrdel po navadnem vinu, danes pa smrdi po najdražjem scotchju in francoskem konjaku. Na to sem davi takoj postala pozorna. Poleg tega se mi je njegova žena včeraj pritožila, da je prišel domov ob petih zjutraj. In kaj mislite, kaj je našla v njegovem žepu? Nič drugega kot žensko rokavico in dve vstopnici za El Galio de Oro, to pa je, kot gotovo veste, najdražji bar v našem mestu!

— Strahota! Podlež! — sem se zgrozil.

Odšel sem v direktorjevo sobo. Točno po opisu: za mizo je sedel direktor, debel, blaziran, napol plešast itd.

— Dober dan, inšpektor! — je vzkliknil, ko me je zagledal. — Tu je tista vžidana blagajna. Predvčerajšnjim popoldne sem namreč...

— Ni vam treba dalje govoriti, — sem ga prekinil.

Sklonil sem se k blagajni in si jo ogledal.

— Da, — sem dejal na to, — vsekakor je takoj opaziti, da je bil na delu nepridiprav, da, da...

— Ampak... je zajecjal osupli direktor.

— To je bilo storjeno v treh minutah. Dejansko je v tem času mogoče ukrasti še mnogo več kot samo piškavih deset tisoč bolivianov, kajne?

Direktor je od začudenja zajajal.

— Od kod pa veste... — je pričel, toda zopet sem ga prekinil.

— Ali niste morda, — sem nadaljeval avtoritativno, — predvčerajšnjim začutili žejo in stopili k umivalniku? Poleg tega, ali imate pri vas uradnika, ki mu je ime Ariga, gospod direktor?

— To je čudež nad čudeži! — je zastokal direktor. — Saj vse veste kot da ste vedno živeli v tej hiši! Da, res je, bil sem žejen in imam Arigo!

— Takoj ga pokličite! To vam je največji prebrisanev v vsem La Pazu!

Komaj je Ariga vstopil, sem vzkliknil:

— Poslušajte, človek. Na deset metrov daleč smrdite po whiskyju in konjaku. Priznajte resnico in vrnite direktorju denar, če ga niste že vsega zapili v El Galio de Oro!

Ariga se je skoraj sesedel. Ko je prišel nato k sebi, je seveda vse priznal.

Direktorju Munjuzu sta pritekli dve debeli solzi po licih. Objel me je in vzkliknil:

— Genialno! Vi ste najslavnejši detektiv na svetu! Bi hoteli postati naš zasebni detektiv?

In tako sem hočeš nočeš postal detektiv.

KAKO SEM POSTAL DETEKTIV

TEŽKAKRI

Mimi

Malenšek

12

Pri tem je postajal ves vznemirjen in misli so se mu vrtele kakor v kolo-barju: Je ali ni? Kaj, če je? Nič mu ne zaupam — zmeraj je bil tako samsvoj — zmožen je, da bi se ponoči iztihtapil k njej! Ne, ne morem mu zaupati... — Misli so ga mučile tako dolgo, dokler ni vstal. Vedel je, da ne bo mogel zaspati, dokler se ne prepriča. Sam sebe se je sramoval, ko je vtaknil noge v velike copate pred posteljo, si vrgel suknič čez rame in se kakor tat iztihtapil iz zgoranje hiše. Pred vrati je postal in v temi bolj slutil kot videl tistih šest stopnic, ki so vodile iz spodnjega mostovža na zgornji. Tiho se je povzpela gor in obstal pred Mihelinimi vrati. Napeto je prisluškoval, toda iz dekelske kamre ni bilo slišati nobenega glasu. Starec se je najprej razjezil na Ano, ki mu je napolnila glavo s sumnjami, potem pa še nase, ko si je nenadoma predstavljal, kako bi bilo, če bi deklet odprlo vrata in ga našlo na pragu v spodnjih hlačah! To bi se mu smejala! Ali pa bi morebiti celo komu povedala in bi ljudje govorili, da je... »Spat se poberi, norec stari! si je dejal in previdno odšel z mostovža. Toda še preden je prišel do zgoranje hiše, je bilo spet kot bi ga hudič obsedel: znova je začel sumnjati, da je morda Ciril le v Mihelini kamri. Potem je kakor mesecen odtaval v vežo. Prižgal luč in si olajšano oddahnil: vrata so bila zaklenjena, veliki stari ključ je tičal globoko v ključavnici in povrh so bila še zapahnjena. Drgetajoč od strupenega zimskega mraza je odhropel nazaj in legel. Norim, si je dejal, in tega ni kriv nihče drug kot Ana s svojim strupenim jezikom! Ali pa ljudje, ki mi zavidajo Mihelo! Naj si pomagajo, kakor sem si jaz: dovolj je tovarniških deklet, ki rade delajo za hrano in stanovanje! Ko se je že dovolj pomiril, pa se je spet spomnil, da fant in deklet pač ne bosta toliko neprevidna, da bi on hodil v njeno kamro. Sicer pa — če bi bilo med njim že tako daleč, potem bi bilo morda že vse prepozno!

Po taki noči je vstal ves izmučen. Pred njim je bil spet dan, ko bo moral biti na preži. Popoldne, ko sta bila s sinom sama, je bilo mirneje kot popoldne. Ves teden sta delala. Predvčerajšnjim sta omlatila zadnji fižol, včeraj sta rezala drva na cirkularski. Zadržne popoldne sta začela robkati koruzo. Medtem, ko je Podlesnica sedela v hiši in leno čohala oprano volno, sta bila oče in sin na podu. Ciril je vrtel robkalnik in Zaletel je metal vanj storže. Dolgo sta molčala. Starec je mislil, da bi bilo najbolje, če bi spregovoril s sinom kar naravnost. Tako bi bilo konec muk. Toda ko je gledal sinov obraz, tako daljen in malone tuj, čisto vase zaprt, kot bi neprestano snoval neko misel, ki je ne mara nikomur razodeti, ni mogel spregovoriti. Izmenoma je mislil, da je Ciril kakor megla, ki se leno vlačil pri tleh in da mu sploh ni mar kako je z gospodarstvom, potem pa spet da je kakor tiha voda, potuhnjena in globoka, ki nikoli ne pokaže, kaj skriva na dnu. V starem je divjala nemočna jeza: to je sin, ki bo nekoč gospodar Zaletelovega grunta! Prav vse bi mu lahko prisodil: da je zmožen grunt dvigniti, samo če bi se mu zahotelo — prav tako pa tudi, da bi mirno gledal, kako grunt propada in bi mu ne bilo prav nič hudo. Toda kakršen je, edini je, ki je ostal doma in po njem bo naprej tekla kri starega rodu, tako starega, da mu nihče več ne pomeni začetka. Starec je nenadoma moral misliti na opuščeni vodnjak sredi dvorišča s kamnitim obodom, ki ga je

dal zasuti, ko je napeljal v hišo vodovod — na vodnjak z letnico 1669, ki ga je postavil neki Johann Saletel, kakor je bilo mogoče že zdaj prebrati v nerodnih, gotoko konicastih črkah. Do tja in še dalje nazaj sega rod, ki ga bo moral nadaljevati Ciril, ker se je Miha pač za zmeraj odtrgal od doma.

Tako sta delala: sin s srdito ihtavostjo pri ročici, oče, zamišljen in zaskrbljen, pri velikem kupu storžev. Rumena turščica je sipala v podstavljeno povico. Ciril jo je od časa do časa izpraznil v vrečo in spet molče zavrtel ročico. Med njima je bila razdalja, preko katere stari ni mogel in mladi ni hotel. Tudi na zunaj sta si bila kaj malo podobna — nizki, čokati kmet, silak z osivelo okroglo glavo in vitki fant s prožnimi mišicami, z lepim, bledim in kljubovalnim obrazom. Stari, ki mu skrbi niso dale miru, je včasih poskušal navezati pomenek.

»Letos ne bo nič zaslužka z vošnjami,« je rekel v kratkem presledku, ko je sin vsikal turščico v vrečo. »Nič več ne sekajo.«

Pazljivo je pogledal sina, toda ta je samo skomignil z rameni.

»Bi tudi tako ne mogli voziti,« je rekel kratko. »Kobila tako nadušljivo hrope, da še misli ni, da bi šel z njo hlode spravljat po drčah.«

Stari se je obupano zagledal skozi široka vrata v prazno, zapuščeno, mrtvo zemljo, visoko zasuto s snegom. Potem je jezno zamomljal:

»Prodal bi jo, hudiča! A je treba vso zimo krmiti žival, ki ni za nobeno rabo več?«

»A jaz?« je začuden vprašal Ciril in ga pogledal.

»Ti!« je vzkrikel stari. »Zakaj pa ne? A moram biti res za vse sam? Kakšen gospodar pa boš? Se nikoli ti ni prišlo na misel, da bi kaj storil!«

Ciril, ki je že začel vrteti ročico, je prenehal z delom. Ustnice so se mu kar same zategnile v porogljiv smehljaj. (Kakor Ana, je prebrisano starega in tisti trenutek je občutil živeje kot kdajkoli prej, da sina sovraži in ga hkrati ljubi z neko obupano ljubeznijo.) Fantove oči so bile prav tako hladne in posmehljive kot njegov nasme. »Rad bi vedel, kaj bi rekli, če bi res kdaj kaj storil po svoji volji,« je rekel skoraj izzivalno.

Staremu je zaprlo sapo. Pravzaprav, res — doslej ni trpel, da bi v hiši veljala še katera beseda razen njegove. Nekaj trenutkov je molčal v mučni zadregi, potem pa se je spustil v njem vsa prikrišana skrb in je rekel:

»Zakaj nisi tak, kot drugi? V hiši živiš, pa ti je ni nič bolj mar kot kakemu hlapcu! Dober hlapec bi bil bolj skrben kot ti! Vidiš, kako vse počasi propada in vendar ne storiš nič! Če jaz ne vidim dela, ga tudi ti ne vidiš.«

»Saj ste zmeraj sami gospodarili,« je odvrnil Ciril in začel spet vrteti ročico. Robkalnica je tekla prazna, ker je stari pozabil nametati storžev vanjo. Sin je jezno ustavil ročico.

»Dajte, no! A bom prazno gonil?«

Zaletel je naglo napolnil lijak. Potem se je naslonil nanj in čisto od blizu gledal sina. »Ti,« je rekel obupano, »a ti res ni prav nič za domačijo?«

Ciril je pognal ročico. Dva krat, trikrat je zavrtel, potem je jezno nehal.

»A že spet začnate?« je vprašal tiho, sovražno. »Zakaj me zmeraj preganjate s tem grunтом? Zmeraj grunt in grunt — mi, vaši otroci, nismo bili spričo grunta nič! Se manj kot nič! Če bi vse tri izgubili — Miho in Ano in mene — bi vam ne bilo

pol toliko hudo, kot če bi vam kdo odtrgal samo tri njive od grunta! Kvečjemu, ker bi potem ne imeli komu dati domačije! Kaj pa je navsezadnje grunt? Če je vaš bog, moj pa ni! Sit sem že tega! A vam mar ne delam na gruntu kot hlapec? Kaj bi torej še radi?«

»Saj to je,« je počasi rekel Zaletel. »Nočem, da bi delal kot hlapec! Nisi tujec v hiši.«

»Sami ste krivi!« Sin je spet pognal ročico.

Starec se je vzravnaval in začel potiskati storže med zobje. Zazdelo se mu je, da ni besede, ki bi prepričala trmoglavega fanta. Tak je, kot bi se čisto odtrgal od zemlje. Kakor bi bil potegnil celo korenine iz nje. Tega kmet v Zaletelu ni mogel razumeti. Kako more kmečki sin tako prezirati zemljo, ki ga redi? Zgrabila ga je taka jeza, da bi bil najraje planil na sina in ga pretepel kakor muhavega konja — z bičem. Toda tudi to bi bilo zaman!

»Tepec slepi!« je siknil med ropot stroja. »Se ti bodo že odprle oči, samo glej, da ne bo prepozno!«

Takrat je Ciril popustil delo. Jezno je sunil z nogo v polno povico, da se je zrnje posulo po tleh in se obrnil k vratom.

»Nekoč mi bo vsega tega čez glavo in takrat bom šel! Ne mislite, da si ne upam živeti brez vašega grunta!« je vrgel očetu čez ramo in šel.

Stari je ostal sam na podu. Togota se je kuhala v njem, toda fanta ni bilo več blizu, da bi jo stresel nad njim. Sam pa tudi ni mogel delati. Stopil je na prag in pogledal proti hlevom. Ciril si je oprtal koš za steljo in začel vlačiti suho listje iz šupe. Ko je tako urno hodil sem in tja med hlevom in šupo, se je zazdelo očetu, da vendar ne more biti tako hudo, kakor je še pravkar mislil. Globoko v njem je spet zaključevala sumnja: Morebiti je pa Mihela kriva... Morda ga hujska. Toda — ne! Tudi prej ni bil drugačen. In če bi bilo tisto z Mihelo res, bi ne grozil, da bo šel od hiše. Potem bi začel siliti, da se bo oženil, ali pa bi pustil vse v nemar. Sicer pa je že večkrat rekel, da bo šel in si poiskal službo kot sofer. Zdaj so menda vsi mladi nekoliko zmešani. Tale čudni poveljni čas jim je stopil v glavo kakor vino. Tiste zadrage takrat so jih tudi pošteno zbegale. Saj je pa tudi res, kot da so grunti izgubili trdne temelje in se ni več mogoče zanesti nanje! Eh, hudič je v vsem in povsod! Samo da bi tisto z Mihelo ne bilo res, pa bi bilo lahko še vse dobro. Če se bo pa trmasti fant zagrizel vanjo, ga bo težko odvrniti. Kvečjemu če bi ga oženil preden bi se utegnilo kaj skuhati. Pametno dekletu bi mu poiskal, tako, kot je Gregorčeva Cila...

Doslej starec o tem še nikoli ni resno premišljal. Niti poleti ne, ko mu je umrla žena in je čutil, kako grunt kriči po gospodinji. Pri svojih petinšestdesetih letih se je čutil še dovolj krepkega, da bi mogel gospodariti še nekaj let. Samo če bi imel pravo žensko pri hiši — ne tako zanikrno babše, kakršna je stara Podlesnica — pa bi bilo vse dobro. Ko je prišla Mihela, se mu je zdelo, da se bo vse obrnilo na boljše. Zdaj pa je nenadoma pomislil, da bi rešil grunt in Cirila, pa še sebe skrbi, če bi fanta oženil. Skoro razveselil se je te misli. Gledal je proti hlevu in ko je spet videl Cirila s polnim košem iti po predverju, je sam pri sebi zamrmral:

»Čakaj, fant! Vpregel te bom in te naučil voziti, kakor mladega žrebca! Preketo hitro se ti bodo neumnosti izkadile iz glave! Ko te bo grunt sam držal v ojnicih, boš moral vleči, rad ali nerad! Da, to bom storil!« Misel je bila tako mikavna, da se je pri pričri spreminila v sklep. Starec se je nasprehnil predse in krenil izpred poda proti hlevu.

V hlevu je bilo toplo in živina je prežvekovala. Zaletel je stopil h kravi, ki jo je kupil od Vrankarja in jo počehljal med rogmi. Potem je gledal Cirila, ki je kidal gnoj, pehal krave z ročajem gnojnih vil in jim nastiljal. Ko je nastiljal zadnji junici in začel pometati, se je oglašil oče:

»Ti!«

Fant ga je samo nejevoljno pogledal in pometal dalje. Stari je stopil bliže, na sredo hleva.

»Ti!« je ponovil. »Če misliš, da si na gruntu za hlapca — saj ti ni treba! Če hočeš, si lahko takoj gospodar.«

Ciril se je presenečeno vzravnaval. »Kaj?« je zategnil. »Rekel sem, da si lahko kmalu gospodar. Misliš, da se nisem naveličal večne skrbi in pehanja? No, bodi gospodar! Prav oddahnil se bom, ko bom lahko izpregel! Petintrideset let sem vlekel vozi, vlecil ga še ti petintrideset! Boš vsaj videl, kako je! Doslej si samo sedel na vozu, ki sem ga vlekel jaz!«

Ciril je prislonil metlo k zidu in se zastrel v očeta. »A mi nameravate prepisati?« je vprašal, kakor bi ne mogel verjeti očetovim besedam.

»Tudi prepisal ti bom! Zakaj ne? Če imaš že izbrano nevesto, se lahko še ta predpust oženiš. Ko bomo naredili ženitovanjsko pismo, ti bom prepisal. Ana mi je neka pravila o Gregorčevi Cili.« Stari je pozorno pogledal sina, da bi mu z obraza prebral, kaj misli.

Preko fantovih ozkih ustnic je šinil smehljaj. (Spet je tisti prekleti zaničljivi posmejl je srdito pomislil Zaletel. Kje sta ga Ana in Ciril vzela? Edini Miha se nikoli tako posmehljivo ne reži!) Ciril je takoj zatajil nasme in narejeno malomarno rekel:

»Saj mi lahko prepisate, čeprav se ne oženim.«

»Kje pa si še slišal kaj takega?« se je obregnil stari. »Nevesto ste mi pa že izbrali, kakor vidim,« je kljubovalno dejal sin. »Nisem vedel, da je Ani kaj na tem, kdaj se bom oženil in kako.«

»Zakaj Ani?« je neumno pogledal oče.

»Ker govori o Cili.«

»Nisem rekel, da mora biti ravno Cila!« se je razjezil stari. »Če imaš drugo v mislih — vzemi jo! Samo take ne, da bi ji moral kupiti kriolo za poroko! Prazne ne bomo jemali v hišo, sicer pa lahko izbiraš kjer hočeš!«

Ciril je nekaj trenutkov zamišljeno gledal v betonirana hlevska tla, potem je spet segel po metli. Zamahnil je dvakrat, trikrat, nato se je naslonil na metlišče in izzivalno rekel:

»Meni ne bo nihče ukazoval, kako se bom ženil in kje. In če vam je Cila pri srcu — jo pa vi vzemite! Saj ste vdovec — posteljo vam bo že grela...«

Stari je pobledel in kakor ris planil proti sinu. Ciril se je zmedel in odstopil za korak. Tako jezna ga ni očeta še nikoli videl in za trenutek mu je prišlo na misel, da ga namerava oklofutata kot smrkavca. Nenadoma je začutil, kako se je v njem prebudil stari strah pred očtom. Če bi ga udaril, bi se mu ne upal postaviti po robu. Zaletel je bil bled in brada se mu je tresla od razburjenja. Stisnil je pest in siknil:

»Kaj? Tako boš govoril z menoj? Ti? Madona, jaz ti pokažem! In če ti Cila ni dovolj dobra, kje pa misliš, da bomo iskali nevesto zate? Ti bi bil navsezadnje zadovoljen celo s tako pritepenko kot je Mihela! Vem!«

»Kdo pa spet to pravi? Ana, kaj?«

»Vseeno je, ali pravi Ana ali kdo drug — ti povej, kaj je v resnici. Kaj imata med seboj? Pri pričri povej in če je res kaj, lahko še danes pobere svoje cunje in izgine! Nikar me ne izzivaj, da se ne spozabim!«

Starec je boljčal v sina, kakor bi mu hotel odgovor iztrgati iz ust.

(Se nadaljuje)

šport šport šport šport

DRŽAVNO PRVENSTVO V KOTALKANJU

V NEDELJO NADALJEVANJE

Kotlarski stadion je bil v soboto ves v tekmovalnem vzdušju. Blizu petdeset kotlarskih ljubljanskih Olimpij, Medveščaka iz Zagreba in domačega Rudarja, se je spoprijelo med seboj za kar najboljšo uvrstitev v obveznih likih.

Organizator jubilejnega petnajstega državnega prvenstva domači kotlarsko-drsalni klub pa ni imel srečne roke. Kajti drugi dan so morali TEKMOVANJE PREKINITI ZARADI DEŽJA.

Sklenili so, da bodo prvenstvo nadaljevali v nedeljo, 17. septembra.

Rezultati prvega dne tekovanja v obveznih likih.

Mladinke:		
1. Maja Nikšič, Medveščak	203,6	
2. Alenka Zalokar, Olimpija	203,6	
3. Nataša Dermol, Rudar	202,1	
4. Sinja Mejak, Olimpija	195,7	
5. Jožica Podbešek, Olimpija	193,5	
6. Tanja Vivod, Rudar	193,0	
7. Neža Dobavičnik	191,1	
8. Kristina Potočki, Medveščak	191,0	

Mladinci:

1. Silvo Svažger, Olimpija	185,9
2. Oto Blatnik, Rudar	179,5
3. Sandi Golob, Rudar	173,5

Članice:

1. Dunja Vujčić, Medveščak	327,4
2. Brigita Bricelj, Olimpija	322,8
3. Ida Glažer, Olimpija	317,2
4. Duška Fišer, Rudar	309,3
5. Janja Hojkar, Olimpija	282,3

Člani:

1. Bojan Osoinik, Rudar	281,1
2. Milan Jurčić, Rudar	260,4

Franci Blatnik bo zagotovo nastopil na svetovnem prvenstvu konec meseca septembra v Angliji. Med kandidati pa sta še državna prvaka Velenjčana Nataša Dermol — Slavko Korenič. Odločitev bo padla v nedeljo, ko bodo nastopili pred velenjskimi gledalci poleg domačega para Senk — Sketa in Strukelj — Strukelj, oba Olimpijca.

NOGOMET

SLOVENSKA CONSKA LIGA

ŠMARČANI PRESENETILI...

V prvih treh kolic prvenstva v Slovenski conski ligi so največ uspehov imeli nogometiški iz Šmartnega ob Paki, ki so trenutno pri samem vrhu lestvice in imajo 5 točk kot vo-

deči Branik. Velenjčani so po dveh zmagah in porazu s Šmarčani v sredini lestvice. Soštanjčani pa se v začetku niso dobro izkazali.

REZULTATI PRVEGA KOLA

BRANIK : ŠMARTNO 5 : 5 (1 : 4)

Mariborčani so v zadnjih trenutkih igre rešili točko. Gole za Šmartno so dosegli:

Bole 2, Polak, Podgoršek 1.

OLIMP : PARTIZAN (Š) 3 : 4 (3 : 1)

Soštanjčani so presenetili Celjane z dobro igro in zaslužno zmagali. Gole za Soštanjčane so dosegli: Pavšek 2, Stevančević 2.

VELENJE : FUŽINAR 3 : 0 (2 : 0)

Po prikazani igri bi Velenjčani lahko dosegli več golov proti Ravenčanom. Strelci:

golov za Velenje so bili: Koren, Devič in Kujan.

REZULTATI DRUGEGA KOLA

ŠMARTNO : VELENJE 2 : 1 (0 : 1)

Šmarčani so zaslužno zmagali, saj so bili v drugem delu boljši nasprotnik. Gole so do-

segli za Šmartno: Podgoršek in Andžič, za Velenje pa Kuret.

GRAFIČAR : PARTIZAN (Š) 3 : 1 (0 : 1)

Soštanjčanom je v drugem delu pošla sapa in Šobočani so slavili zmago. Gol za Partizana je dosegel Pavšek.

je dosegel Pavšek.

REZULTATI TRETJEGA KOLA

DRAVA : ŠMARTNO 2 : 3 (1 : 1)

Šmarčani so v Ptujju zabeležili svojo drugo zmago in s tem dokazali, da so kot novinci v ligi spoštovanja vredni. Strelci golov za Šmartno: Hofer in Polak.

Za Šmartno so nastopili: Podgoršek, Turnšek, Drev, Anžek, Berdnik, Pokleka, Hofer, Polak, Andžič, Podgoršek, Bole.

PARTIZAN (Š) : STEKLAR 2 : 0 (1 : 0)

Soštanjčani so s slabšo in raztreseno igro morali prepustiti obe točki borbenemu gostom iz Rogaske Slatine. Za Soštanj so nastopili: Cepelnik, Koren,

Slatišek, Podójsteršek, Novak, Tajnik, Pavšek, Stevančević, Bukovec, Kostanjsek, Krajnc (Cimperman).

VELENJE : PECA 3 : 1 (1 : 0)

Kljub slabi igri so Velenjčani premagali borbeno nogometiške iz Črne. Igro je močno oviral razmočen teren. Gole sta dosegla De-

vič 2 in Koren 1. Za Velenje so nastopili: Filipovič, Kuret, Špegel, Ramsak, Trpin, Kovač, Gojevič, Koren, Kujan, Devič, Gomboc.

Ostali rezultati 3. kola:
Nafta : Fužinar 9:0 (4:0)

Branik : Grafičar 3:1 (2:1)
Olimp : Zalec 2:0 (1:0)

Lestvica po 3. kolu:

Branik	3	2	1	0	10:7	5	Olimp	3	1	0	2	6:7	2
Šmartno	3	2	1	0	10:7	5	Grafičar	3	1	0	2	5:6	2
Nafta	3	2	0	1	13:5	4	Peca	3	1	0	2	4:6	2
Drava	3	2	0	1	11:6	4	Partizan	3	1	0	2	5:8	2
Velenje	3	2	0	1	7:3	4	Zalec	3	1	0	2	6:11	2
Steklar	3	2	0	1	6:3	4	Fužinar	3	0	0	3	1:15	0

FOTOAMATERJI!

FOTO PAJK VELENJE vas obvešča, da zopet redno razvija vse vrste color filmov ter izdeluje original AGFA-COLOR povečave vseh velikosti. Fotoamaterji dobijo BREZPLAČNO STROKOVNO NAVODILO za fotografiranje z barvnimi filmi. Barvni filmi so amaterjem na razpolago v vseh velikostih. — Brez obvezno se lahko prepričate o izredni kvaliteti in solidni ceni!

SLOVENSKA LIGA

Elektra v težavah

V nadaljevanju košarkarske lige, šoštanski košarkarji nimajo srečne roke. Z močno okrnjenim moštvom nimajo veliko možnosti za obstanek med najboljšimi slovenskimi moštvii. Kljub temu pa še niso vrgli puške v koruzo in upajo na športno srečo.

V dveh tekmah, ki so ju odigrali v gosteh v Domžalah in Škofji Loki, so ostali praznih rok.

V Domžalah so izgubili z rezultatom 71:45 (42:23). Najuspešnejša pri šoštanjčanih sta bila Perkač 13 in Moškon 10.

V Škofji Loki pa jih je premagal domači Krog z rezultatom 69:49 (27:24). Največ košev za Elektro so dosegli Perkač 17, Jerič 13 in De Costa 10.

Na lestvici je Elektra še vedno na predzadnjem mestu.

KOSARKA — MEDOBČINSKA LIGA

VELENJE : PREBOLD 47:54 (21:27)

V prvenstveni košarkarski tekmi medobčinske lige, kjer tekmujejo ekipe Velenja, Prebolda in Hrastnika, so velenjski košarkarji v prvi tekmi izgubili z ekipo Prebolda z rezultatom 47:54.

Za košarko je v Velenju veliko zanimanje in zato je pobuda mladih košarkarjev, da se vključijo v tekmovalje, hvale vredna. Toda, če bodo hoteli v tekmovalju dosegati uspehe, bodo morali resno in organizirano vaditi.

ODBOJKA

ZMAGA IN PORAZ

V nadaljevanju tekovanja mariborsko-celjske lige so odbojkarji iz Topolšice odigrali dve tekmi. Prvo srečanje z moštvom Steklarja iz Slovenske Bistrice so odločili v svo-

jo korist z rezultatom 3:2. Drugo tekmo s Tobijem, pa so nesrečno izgubili kar s 3:0. Trenutno so na tretjem mestu s 14 točkami.

Rokometiški iz Soštanja so letos uspešno startali

KO SEM NEKEGA DNE, NI SE DOLGO TEGA, ZGODAJ ZJUTRAJ PRVIC ZASLISAL PRESUNLJIVO CVILJENJE, ME JE KAR VRGLO IZ POSTELJE (STANUJEM NAMREC BLIZU AVTOBUSNE POSTAJE OP. P.). SKOCIL SEM POKONCI IN POGLEDAL SKOZI OKNO. ZAMISLITE, NITI PROMETNE NESRECE NISEM VIDEL, NITI KAJ DRUGEGA NENAVADNEGA. O, PAC! RAVNOKAR JE »STARTAL« S POSTAJE LOKALNI »IZLETNIKOV« MODRI AVTOBUS, KI JE MALO PRED TEM PRIPELJAL POTNIKE, KI SE SE NISO PORAZGUBILI S POSTAJALIŠČNE PLOŠČADI. KER SE NISEM TOLIKO AVTOMOBILSKO IZOBRAZEN, SOSEDOV MALI TONCEK BI MI VERJETNO TAKOJ OBRAZLOZIL AKUSTICNE IN OSTALE TEHNICNE PODROBNOSTI, SI V PRVEM HIPU NISEM VEDEL RAZLAGATI, OD KOD TIŠTO »CUDOVITO« ZAVIJAJOČE CVILJENJE, KOT BI MIJAVKALO TISOC MACK SKUPAJ, DA O OSTALIH ZIVALIH ALI PA TUDI LJUDEH SPOH NE GOVORIM.

K SRECI NA ODGOVOR NA MOJO ZAGONETKO NISEM DOLGO ČAKAL. TOKRAT JE BILO SREDI DNEVA, BIL SEM NASPAN IN OBLEČEN IN MOZGANI SO ZE S POLNO PARO DELOVALI V SVETLEM VRVEŽU LJUDI, MOPEDOV IN OSTALIH ŠTRIKOLESNIH ZVERIN, KI SKRBIJO ZA DELO USESNIH BOBNIČEV. BLISKOVITO SEM SE OBRNIL, KAJTI GROZOVITO CVILJENJE BLIZAJOČEGA SE IZLETNIKOVEGA AVTOBUSA JE OPOZARJALO, DA SE USTAVLJA PLAVI AVTOBUS, POLN VERJETNO PRESENEČENIH POTNIKOV.

»Koristno cviljenje«

KAKIH DVAJSET DO TRIDESET METROV DOLGA ZAVORNA POT JE BILA SPREMLJEVANA S TISTIM NEVSAKDANJIM (ZA NEKATERE PRECEJ VSAKDANJIM) CVILJENJEM IN ZAVIJANJEM, DA JE SLO KAR SKOZI USESA. NO IN TAKO IZ DNEVA V DAN, VČASIH BOLJ, VČASIH MANJ.

PRED DNEVI PA SE MI JE POKVARILA BUDILKA IN PROTI JUTRU SEM BIL ZE TAKO UTRUJEN OD NEPRESTANEGA GLEDANJA NA ROČNO URO IN SKRBI, DA NE ZAMUDIM VSAKDANJE SLUŽBE, DA SEM SLADKO ZASPAL IN BI PRESPAL TUDI SLUŽBO, TODA ZAMISLITE, NA DELO SEM PRISEL PRAVOČASNO. VRGLO ME JE POKONCI KOT DA BI ME PICILA GROMOZANSKA BOLHA V KAKEM NASEM LESE-NEM WEEKENDU. ZAVIJAJOČE CVILJENJE ME JE POPOLNOMA OSVESTILO. V PRVEM HIPU SEM PREKLEL VSO MOTORIZACIJO SVETA (RAZEN SVOJEGA AVTA, KI PA JE NABOLJSI OD VSEH...). MIMOGREDE SEM POGLEDAL NA ROČNO URO IN TAKRAT SE NISEM NIC VEČ JEZIL. S HVALEZ-NOSTJO V SRCU SEM POMISLIL NA PRIJAZNI IZLETNIKOV AVTOBUSEK IN SE NA NEKAJ, NA TISTI STARI PREGOVOR, KI PRAVI, DA IMA VSAKO SLABO SVOJE DOBRO. BIL SEM MU (AVTOBUSU, NE SOFERJU), ZELO HVALEŽEN ZA CUDOVITO BUDNICO.

SEDAJ, KO JE PRETEKLO ZE PRECEJ VODE PO PAKI, BUDILKO IMAM NAMREC ZE POPRAVLJENO, PA SEM NA VSAKO HVALEZNOST ZE POZABIL, TAKO KOT RADI POZABLJAMO VSI DOBRI IN SLABI LJUDJE.

ROKOMET SLOVENSKA LIGA

Rudar še brez točk

Velenjski rokometiški se v novem tekmovalnem okolju med najboljšimi slovenskimi klubi še niso uveljavili. V treh tekmah so morali zapustiti igrišče poraženi. Kljub skrbnim pripravam se na tekmah kažejo še pomanjkljivosti, ki jih bodo morali čimprej odpraviti. Nekateri igralci premalo resno jemljejo pripadnost kluba. Šaj tekmovalje zahteva vestno in pošteno delo na treningih in tekmah.

Rezultati doseženi v prvih treh kolic:
Drava : Rudar (V) 21:20
Rudar (V) : Ormož 13:16
Ajdovščina : Rudar (V) 21:16
Velenjčani so trenutno na lestvici brez točk na zadnjem mestu.

STAJERSKA CONA

Partizan (Š) : Krog 26:13 (16:6)

V prvenstveni tekmi štajerske cone so rokometiški Soštanj brez težav premagali goste iz Kroga s 26:13 (16:6). Najboljša pri domačih sta bila: Bubik 9 in Roman Kac 7 golov.

Partizan (Š) : Celje 17:16 (6:6)

V tekmovalju za rokometni pokal so se rokometiški Partizana Soštanj uvrstili med osem najboljših rokometnih ekip v Sloveniji.

Na poti do te uvrstitve so morali kar dvakrat premagati zveznega ligaša Celje. Najprej so zmagali na pokalnem turnirju v Celju, kjer so v finalu premagali Celjane z rezultatom 13:11 (6:5).

Zelo zanimivo pa je bilo srečanje v Soštanju, kjer so po razburljivi in napeti igri soštanjčani zaslužno premagali Celjane z minimalno razliko 17:16 (6:6). Za pomembno zmago je zaslužna celotna ekipa. Posebno pa sta se izkazala Stefan Kac in Bubik.

Mednarodni rokometni turnir

Rokometiški KAC-a iz Celovca so na gostovanju v Soštanju in Velenju odigrali prijateljski tekmi.

Partizan (Š) : KAC 35:12 (17:7)
Največ golov sta dosegla Stefan Kac 10 in Korpnik 6.

Rudar (V) : KAC 21:18 (6:11)
Najuspešnejši strelci so bili: Mravljak 8, Lahovnik in Pocajt po 4.

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTNA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELIKA

DAN, KI BO OSTAL V SPOMINU

Rdeči avtobus je popeljal skupino rudarjev iz priprav in njihove žene na sindikalni izlet. Komaj se je ta premaknil, se je že razlegala lepa domača pesem. Nehote sem se spomnil fantovskih dni, ko smo na vasi ob sobotnih večerih prepevali pozno v noč.

Zamislil sem se... Danes skoraj ne slišimo več drugega petja kot tistega, ki ga urejajo v radijskih studijih, ne glede na naše želje. Da, Tudi glasba postaja serijska, industrijska...

Iz premissljevavanja me je predramli šoferjev glas. Bili smo v Slovenj Gradcu. Hoteli smo si ogledati mednarodno likovno razstavo. Vrata paviljona so bila zaprta, brez obvestila. Razočarani smo se odpeljali. V Ravnah je bilo povsem drugače.

V železarni so nas prijazno sprejeli. Ogledali smo si to ogromno podjetje. Vodič je s preprostimi besedami razlagal proizvodni proces.

Ogled železarne je pustil na nas velik vtis. Ko smo jo zapuščali smo še dolgo potem komentirali. Odpeljali smo se v Kotlje. Tu smo v sproščeni družini zaplesali in se zabavali do večera.

Vsi smo bili zadovoljni. Ob vrnitvi v Velenje smo menili, da smo doživeli enega najlepših dni, ki se ga bomo še dolgo spominjali.

POROKE

JULIJA IN AVGUSTA SO SE POROCILI:

Albert KOVAČ, strojni ključavničar iz Rečice ob Paki št. 5/a in Marija TAJNIK, delavka iz Soštanja, Levstikova c. št. 9;

Karl PUNGARTNIK, rudar iz Lokovice št. 11 in Ivana IRSIČ, gospodinja iz Lokovice št. 11;

Anton OVCJAK, delavec iz Sv. Florjana pri Soštanju št. 20 in Stefanija ŠUSTER, polirka iz Malega vrha št. 52;

Franc PAVSEK, električar iz Velenja, Gubčeva 4 in Ana ŠULIGOJ, trgovska pomočnica iz Velenja, Bračičeva 5;

Franc KURE, rudar iz Skal št. 48 in Marija KLEMENC, gospodinja iz Velenja, Kersnikova c. št. 6;

Vladimir Holešek, električar iz Velenja, Tomšičeva 27/c in Olga OVEN, trgovska pomočnica iz Velenja, Kidričeva c. št. 4;

Albert BRACIČ, orodni ključavničar iz Pake pri Velenju št. 10/a in Marija RUDOLF, uslužbenka iz Pake pri Velenju št. 50;

Ivan RANGELOV, kovinostругarski mojster iz Velenja, Kersnikova 3 in Ančka KNEZEVIČ, uslužbenka iz Skal št. 108;

Josip KOLMANIČ, zidar iz Velenja, Koroška cesta in Alojzija VIHER, uslužbenka iz Arnač št. 28;

Franc OCVIRK, radiotehnik iz Arje vasi št. 56 in Emilija KORES, trgovska pomočnica iz Rogatca št. 45;

Stanislav AVBERSEK, rudar iz Lopatnika št. 19 in Marija JEZOVNIK, trgovska pomočnica iz Velenja, Jurčičeva c. št. 4;

Anton GREGORN, strojni ključavničar iz Velenja, Jurčičeva 6 in Milica AVBERSEK, delavka iz Lopatnika št. 19;

Miroslav HUDOVERNIK, študent iz Velenja, Celjska c. št. 43 in Stanislava MEH, uslužbenka iz Prelog št. 14;

Feliks LIPAR, rudarski tehnik iz Velenja, Slandrova c. št. 1 in Marija ZABUKOVEC, uslužbenka iz Ljubljane, Jakičeva 3;

Franc PANTNER, rudar iz Kozjaka št. 76 in Darinka VEITHAUSER, delavka iz Velenja, Slandrova c. št. 13;

Emil JAVORNIK, šofer iz Vojnika št. 38/a in Ivana FEDERNSBERG, kuharica iz Gorenja št. 19;

Adolf VIDMAJER, predmetni učitelj iz Zalca, Levstikova c. št. 1 in Hedvika HRASTNIK, uslužbenka iz Preboda št. 26;

Danko TEPEJ, električar iz Skal št. 83 in Marija REPNIK, trgovska pomočnica iz Skal št. 94;

Antun TKALSEC, delavec iz Zasadbrega št. 182 in Rafaela PLESNIK, delavka iz Pesja št. 63;

Jože OCEPEK, strojni ključavničar iz Kavč št. 2 in Jožica JAKOB, natakarka iz Velenja, Celjska c. št. 46;

Franc CATER, rudar iz Velenja, Kersnikova 20 in Branka ZOLGAR, uslužbenka iz Velenja, Kersnikova c. št. 20;

Rudolf GRM, rudar iz Bevc št. 44 in Marija PETRIČ, delavka iz Velenja, Koroška c. št. 16;

Franc KOS, rudarski tehnik iz Velenja, Vojkova c. št. 16 in Ana URANJEK, uslužbenka iz Velenja, Vojkova c. št. 16;

Oton KUMER, klepar iz Raven št. 19 in Jožefa SEVCNIKAR, kmetovalka iz Lokovice št. 24;

Janez PAJK, rezkar iz Velenja, Tavčarjeva c. št. 10 in Erika PRAPROTNIK, delavka iz Družmirja št. 70;

Anton DREV, prodajalec goriva iz Raven št. 161 in Marija MRAVLJAK, uslužbenka iz Gaberšk št. 35;

Rudolf KOZELJNIK, žerjavovodja iz Topolšice št. 178 in Milica PODVRATNIK, rezalka gumbov iz Skornega pri Soštanju št. 51;

Oto MRAVLJAK, rudarski tehnik iz Velenja, Gubčeva c. št. 7 in Erika MEH, usnjarski tehnik iz Soštanja, Cankarjeva c. št. 5.

3x3

Art Buchwald

POSEBNI POPUST

Letalska podjetja so pred nedavnim objavila vse mogoče vrste popustov. To pa vas lahko zelo zmede, če ste planirali potovanje, saj je raznih omejitev pri teh popustih več kot preveč.

To sem odkril, ko sem nedavno tega poklical neko letalsko podjetje in hotel rezervirati dve mesti za Kalifornijo.

— Zelo dobro. Lahko vam damo poseben popust, če boste leteli med ponedeljkom in petkom in obljubite, da ne boste kadili nad mestom na Slanem jezeru.

— Obljubljam, kakšen dopust lahko dobim?

— Saj niste ameriški Indijanec, ali ne?

— Ne.

— Zelo slabo, ker če bi bili ameriški Indijanec, in če bi potovali ob 4. uri zjutraj, vrnil pa ob 3. uri drugega jutra, bi vam lahko dali 33,3% popust.

— No, škoda, rečem, ali imate še kakšne druge popuste?

— Lahko vam damo 20% popusta, če ste 50 let poročen z isto ženo, seveda pod pogojem da letite v Kalifornijo na dan obletnice in se istega dne vračate.

— To mi ne odgovarja, kaj lahko še dobim?

— Dajemo poseben popust za čas weekenda. Če ste neuro-kirurg ali prihajate z operacije možganov lahko dobite 10% popusta.

— Neuro-kirurgi dobivajo vse vrste popustov, ali nimate kak drug popust, ki bi ga lahko izkoristil?

— Tu je eden, je rekla ona. Velja od ponedeljka zvečer do četrta opoldne. Če ste ameriški ambasador v eni skandinavskih držav in se vračate domov, dobite kosilo prvega razreda v turističnem razredu aviona.

— Bojim se, da nisem kvalificiran za to. Slučajno potujem z ženo.

— Dobro, a zakaj tega ne poveste, je rekla vznemirjeno. Ali je mlajša od enaindvajset let?

— Nisem siguren, odgovorim.

— V redu, če potujeta skupaj na weekend in nimata posebnih pogojev lahko dobite popust.

— To lepo zveni.

— Jasno, če je noseča in če oba prihajata iz države, ki v imenu ni črke »a«, lahko dobite 5% popusta, toda pod pogojem, da bo to vašin prvi otrok.

— Mislim, da me ta klavzula eliminiira.

— Vi se preveč lahko predate, je rekla ona, ali je kdo od vaju študent?

— Ne.

— Če bi bil, in to študent veterine na eni priznanih univerz, bi lahko dobili 45% popusta, če bi leteli v petek trinajstega.

— Nimam takih kvalifikacij.

— Imamo še nekaj drugih posebnih popustov, reče. Če imate diplomirovanost v znanosti in dva otroka lahko uporabite naš poseben potni servis 4. julija po polnoči.

— Ali mi lahko date samo dve redni vozovnici za Kalifornijo?

— Žal mi je, reče — toda še nikoli nisem prodala takih kart. Moram se pogovoriti s predstojnikom.

Na veselici sta razgrajala

22. julija je bila v Saleku veselica. Tu sta bila tudi štiriindvajsetletni Adolf Krajnc iz Koroške 80 in šestindvajsetletni brat Vinko. Na veseličnem prostoru sta se močno prekalala z ostalimi gosti in razgrajala. Uslužbenca postaje milice sta hotela Krajnc umiriti. Ker jima to ni uspelo sta ju odpeljala na postajo milice. Pred vhomom na milico je Adolf Krajnc segel po patentnem nožu in ga hotel uporabiti. Ukrotiti so ga morali z gumijevko.

MALI OGLASI

PRODAM

— PRALNI STROJ, polavtomatični, češki, ugodno prodam. Naslov v uredništvu.

IZGUBLJENO

— Na avtobusni postaji Velenje sem 15. 7. 1967 ob 12.30 izgubil lepno uro znamke »favor« s srebrno verzičico.

Najditelja prosim, da jo vrne proti nagradi — Alojz Kurmanšek, Korotanska 5, Soštanj.

PREKLIC

— Preključujem neresnične besede, ki jih je izrekla mladoletna Zalika o Danici Meh, Ravne 142. — Zalika Vacovnik, Ravne 144.

RAZNO

Nisem plačnica dolgov za možem Jožetom Angelo. Nada Angelo, Velenje.

Od danes naprej na boljšem papirju

Prihodnjič že:

NOVA VSEBINA IN OBLIKA

VAŠ KRAJEVNI OBVEŠČEVALEC
»SALEŠKI RUDAR«
TUDI V BODOČE SAMO ZA
30 starih dinarjev

Umrla na poti v bolnišnico

V Vinski gori se je v soboto, 2. septembra pripetila huda prometna nesreča. Mihael Skufca je peljal osebni avtomobil s preizkusno tablico 3-0283 iz Celja proti Velenju. Z njim so se peljali tudi njegovi starši Jože in Ida Skufca ter otroka Metka in Katarina. Na blagem levem ovinku je Skufca zapeljal z avtomobilom s ceste mimo mostu v štiri metre globok potok Pirešico. Hudo sta bili poškodovani Katarina in Metka. Ida Skufca pa je med prevozom v bolnišnico umrla.

ŠELE GUMIJEVKA GA JE UMIRILA

Uslužbenca postaje milice, ki sta bila 24. julija na obhodu, sta bila nekaj po polnoči obveščena, da je v velenjskem hotelu nered. Pri točilni mizi je res stalo nekaj moških. Začel ju je bil močno vinjen tridesetletni A. Selič, rudar iz Saleške 14. Vznemirjal je ostale goste in delal nered.

Miličnika sta Seliča lepo opozorila naj ne razgraja in vznemirja ljudi. Začel ju je zmerjati in zasmehovati. Ker sta Seliča poznala kot nasilneža kadar je ta vinjen, sta odšla na postajo milice po pomoč in po intervencijsko vozilo. Selič se je med tem časom preselil s svojo družino pred vhodna vrata hotela in tam močno kalil nočni mir. Hoteli so ga umiriti, ta pa je postal še glasnejši. Tudi v intervencijsko vozilo ni hotel vstopiti. Zato so ga morali spraviti v vozilo. Medtem je Selič brcal z nogami in močno telesno poškodoval organa javne varnosti. Miličniki so morali uporabiti gumijevko, da so nočnega razgrajala umirili. Čez noč so ga zadržali v prostoru za pridržanje vinjenih oseb na postaji milice.

ZAHVALA

Ob smrti našega ljubega moža in očeta

FRANCA KUMERCA

iz Pesja 69

se iskreno zahvaljujemo rudniški godbi, pevcem in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: žena in ostali sorodniki.

Avto-moto društvo »Saleška dolina« Velenje

OBVEŠČA

da prične z rednim tečajem za voznike motornih vozil za vse kategorije, dne 25. septembra ob 17. uri v šoli rudarskega šolskega centra.

Predavanje bo 3-krat tedensko s sodobnimi učnimi pripomočki. Tečajniki bodo imeli prednost in popust pri praktični vožnji.

Prijave sprejemajo v društveni pisarni, Celjska cesta 4, vsak dan od 6. do 18. ure, ali po telefonu 85-089.

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Ivan Fijavž, Franjo Kljun, Franc Lesnik, Maks Medved, Ljuban Naraks, Milan Šterban, Jože Tekavec, Maruša Trampus, Alojz Zavolovšek in Rudi Zevart — List izhaja vsak drugi četrtek — Posamezna številka stane 30 novih par ali 30 starih dinarjev — Letna naročnina 7 novih dinarjev in 50 novih par ali 750 starih dinarjev, polletna naročnina 3 nove dinarje in 75 novih par ali 375 starih dinarjev — Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 3074-8-369 pri SDK, ekspozitura Soštanj — Naslov uredništva: SALEŠKI RUDAR, Velenje, Titov trg 2, poštni predal 89, telefon 8-50-87 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in klišejl: GP Celjski tisk Celje.